

Kancelária Rady pre mediálne služby

Pracovný materiál Kancelárie Rady na zasadnutie Rady pre mediálne služby dňa 19. 11. 2025

Správne konanie: 0103/SKO/2025
Predmet: § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.
Účastník konania: C.E.N. s.r.o.
Správny orgán: Rada pre mediálne služby

Dátum: 12. 11. 2025

NÁVRH UZNESENIA:

Rada pre mediálne služby (ďalej len „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 109 a § 110 zákona č. 264/2022 Z. z. o mediálnych službách (ďalej len „zákon č. 264/2022 Z. z.“) v senáte 1 zloženom z predsedu senátu Adama Valčeka a členov senátu Mgr. Ondreja Krivúša a Mgr. Kataríny Začkovej, v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, rozhodla, že účastník správneho konania č. 0103/SKO/2025,

**C.E.N s.r.o., so sídlom: Kalinčiakova 33, 831 04 Bratislava - mestská časť Nové Mesto,
IČO: 35 780 886,**

porušil

povinnosť ustanovenú v § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.

tým,

že na programovej službe TA3 dňa 31. 3. 2025 o cca 12:31 hod. program *Téma (Týždeň v politike: Fakty a súvislosti)*, ktorý obsahoval kritické vyjadrenia politológa Radoslava Štefančíka na adresu vládnej koalície a politikov vládnej koalície, a to bez odvysielania iných relevantných názorov či relevantných stanovísk alebo protiargumentov, pričom moderátor tieto vyjadrenia a názory dostatočným spôsobom nevyvážil, čím došlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky,

za čo mu ukladá

podľa ustanovenia § 134 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. sankciu – **upozornenie na porušenie zákona.**

Úloha:

Kancelária Rady vydá písomné vyhotovenie rozhodnutia o uložení sankcie a doručí ho účastníkovi konania.

T: 19. 12. 2025

Z: PO

Úloha:

Kancelária Rady oznámi podávateľovi podnetu na preverenie výsledok prešetrenia podnetu.

T: 3. 12. 2025

Z: AO

* * *

Rada na svojom zasadnutí dňa 4. 6. 2025 začala správne konanie voči vysielateľovi C.E.N. s.r.o. vo veci možného porušenia **§ 25 písm. b)** zákona č. 264/2022 Z. z. v súvislosti s tým, s tým, že na programovej službe TA3 odvysielal dňa 31. 3. 2025 o cca 12:31 hod. program *Téma (Týždeň v politike: Fakty a súvislosti)*, v ktorom mohlo dôjsť k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky.

Oznámenie o začatí správneho konania bolo účastníkovi konania doručené dňa 19. 7. 2025, na základe čoho sa začalo správne konanie č. 0103/SKO/2025. Účastník konania bol súčasne vyzvaný, aby v lehote najneskôr do 10 dní od doručenia oznámenia v súlade s § 33 ods. 1 a § 34 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zaslal svoje stanovisko, prípadne navrhol dôkazy a vyjadril sa k podkladom pre rozhodnutie v predmetnom správnom konaní. Súčasne bol účastník konania upozornený, že pokiaľ svoje práva v stanovenej lehote nevyužije, Rada môže rozhodnúť vo veci aj bez jeho stanoviska, pokiaľ uzná, že podklady a dôkazy zhromaždené v správnom konaní sú dostačujúce podľa § 46 správneho poriadku. Prílohou oznámenia o začatí správneho konania bol prepis/popis skutkového stavu k správne konaniu č. 0103/SKO/2025.

Dňa 13. 8. 2025 bolo Rade doručené vyjadrenie účastníka konania k predmetu správneho konania.

Účastník konania vo svojom vyjadrení okrem iného navrhol svoje ústne vypočutie na zasadnutí Rady. Hoci Rada nemá v zmysle správneho poriadku povinnosť takémuto návrhu vyhovieť, účastníkovi konania dňa 31. 10. 2025 zaslala pozvánku na ústne pojednávanie, ktoré sa má uskutočniť dňa 19. 11. 2025.

Dňa 11. 11. 2025 bolo Rade doručené ospravedlnenie neúčasti účastníka konania na ústnom pojednávaní, pretože je v tom čase dlhodobo plánovaná neprítomnosť zástupcu účastníka konania, Mgr. Igora Čekirdu, ktorý zabezpečuje správne konanie po vecnej a odbornej stránke, pričom účastník konania nedisponuje inou osobou, ktorá by mohla účinne a kvalifikovane hájiť jeho záujmy na ústnom pojednávaní. Uviedol, že má naďalej záujem o osobné vypočutie zástupcu účastníka konania na ústnom pojednávaní, a preto žiada o stanovenie náhradného termínu ústneho pojednávania.

* * *

Prepis/popis skutkového stavu

Monitorované vysielanie: *Téma*

Deň vysielania: 31. 3. 2025

Čas vysielania: 12:31 hod.

Vysielanie bolo monitorované zo záznamu vysielateľa.

časový kód záznamu o cca:

- 12:31 hod. – začiatok programu *Téma* (Týždeň v politike: *Fakty a súvislosti*)

- 12:56 hod. – koniec programu *Téma* (Týždeň v politike: *Fakty a súvislosti*)

Jozef Šivák, moderátor: „Chystá koalícia pre generálneho prokurátora zlatý padák? Prídu o funkcie Šimkovičová, Kaliňák, Šutaj Eštok a Taraba? Bude mať Veronika Remišová hlboko do vrecka? Aj na to sa budem pýtať politológa Radoslava Štefančíka. Milé diváčky a diváci, pozdravujem vás, začína *Téma*. V štúdiu vítam Radoslava Štefančíka. Dobrý deň.“

Radoslav Štefančík, politológ: „Dobrý deň prajem. Ďakujem pekne za pozvanie.“

Jozef Šivák, moderátor: „Tak poďme sa rozprávať. SMER navrhol pre generálneho prokurátora doživotnú rentu vo výške 5000 eur. Je to poďakovanie SMERu vo vzťahu k pánovi Žilinkovi?“

Radoslav Štefančík, politológ: „Vyzerá to tak, že áno. Nakoniec, keď sa pozrieme na to, akým spôsobom uplatňoval či už pán Žilinka, alebo teda jeho podriadení na Generálnej prokuratúre práve ten § 363. To znamená, ako keby pozastavil alebo vlastne zrušil trestné konanie voči niektorým politickým predstaviteľom, tak si myslím, že je na mieste sa skutočne pýtať, že či ide naozaj o nejakú formu poďakovania, alebo je to nejaká, nejaký typ renty, ktorá, ktorý tu v poslednej dobe akosi prevažuje nielen pri generálnom prokurátorovi, ale dobre vieme, že si to nedávno nechal schváliť aj predseda vlády. Paradoxne, zvláštne je, že pri každom to platí nejako inak, ako keby sa vytvárali nejaké špeciálne podmienky a platilo to pri konkrétnych osobách. My sme napríklad videli u pána predsedu vlády, že predseda vlády má nárok na takúto rentu, pokiaľ vykonáva funkciu dve celé funkčné obdobie. My vieme, že Mikulášovi Dzurindovi chýbalo možno že niekoľko týždňov do toho, aby splnil túto funkciu a u generálneho prokurátora na to stačí len štyri roky. To znamená, že zatiaľ čo u predsedu vlády musia byť splnené alebo musí byť splnená podmienka, že musí vykonávať dve celé funkčné obdobia, tak v tomto prípade generálneho prokurátora stačia štyri roky zo siedmich, čo je skutočne ako keby len tak od buka do buka prijímané. A preto ja podčiarkujem všetky tie podozrenia, ktoré hovoria, že to ani nejde

o nejakú formu odmeňovania bez ohľadu na to, kto je šéfom Generálnej prokuratúry, ale ako keby to bolo naozaj na konkrétnu osobu napísaná odmena.“

Jozef Šivák, moderátor: „*Matúš Šutaj Eštok ale aj v TA3 v nedeľu povedal, že ide o zámer koaličných partnerov zaviesť prokurátorom výsluhové dôchodky, ako majú vojaci či policajti v takomto prípade.“*

Radoslav Štefančík, politológ: „*Áno, v každom prípade treba povedať, že myslelo sa aj na prokurátorov, ale tam, ak sa nemýlim, tak tam ide o dvadsať rokov, dve dlhé desaťročia. Aj pri vojakoch a policajtoch to nie je také jednoduché. My dobre vieme, že pred niekoľkými rokmi sa to dokonca menilo, že ľudia po neviem koľkých rokoch odslužených v polícii alebo v armáde odchádzali do výsluhového dôchodku. Ale tu sa skutočne jedná ani nie jedno celé funkčné obdobie. Tu sa jedná o štyri roky. A je naozaj namieste sa opýtať, že práve prečo bolo toto obdobie vybraté. My budeme určite múdrejší, keď sa potvrdia, alebo naopak vyvrátia všetky tie podozrenia o tom, že pán Žilinka by teoreticky mohol odísť z tejto funkcie, možnože by mohol odísť do ďalšej funkcie. Ja sa potom určite budem pýtať, že či naozaj potrebuje výsluhový dôchodok, keď povedzme vykonáva nejakú ústavnú funkciu. Ale v každom prípade nechcem predbiehať. My budeme múdrejší zrejme o niekoľko týždňov, niekoľko mesiacov. Možno, že budeme múdrejší o tri roky, keď pán Žilinka skončí ako generálny prokurátor. Ale pokiaľ tu momentálne dnes existujú nejaké podozrenia, že to má byť nejaká odmena za jeho doterajšiu činnosť, ako keby to mala byť nejaká výplata za to, aby odišiel z tejto funkcie predčasne, tak naozaj múdrejší budeme o niekoľko týždňov. Ale bude veľmi zlé pre charakter ústavného a právneho štátu na Slovensku, pokiaľ sa tieto podozrenia potvrdia.“*

Jozef Šivák, moderátor: „*No ale nie je koniec koncov ako možno také spravodlivé? Lebo v podstate, ak niekto ide do funkcie generálneho prokurátora, tak musí mať minimálne tú 20 ročnú prax, tuším. Čiže tak odpracoval dvadsať rokov, dostal sa na najvyššiu pozíciu v rámci prokuratúry, tak nie je predsa len...?“*

Radoslav Štefančík, politológ: „*Tak ja si to potom viem predstaviť, že by dostal nie za to, že vykonával funkciu generálneho prokurátora, ale že bol prokurátor. To znamená, že by dostal rovnakú čiastku ako všetci tí ostatní prokurátori, možnože ako vojaci, ako policajti. Ja si napríklad nepamätám, alebo teda jednoducho neviem, že pokiaľ je niekto policajný prezident, že má iný výsluhový dôchodok ako napríklad ten radový vojak. Samozrejme sa to odvíja od výšky mzdy, od výšky pláce, ktorú za svoju prácu dostáva. Ale nepamätám si, že s výnimkou doteraz prezidenta a v tomto prípade ešte aj nedávno prijatá renta pre predsedu vlády, že by sa nejako špeciálne odmeňovali funkcionári.“*

Jozef Šivák, moderátor: „*Malo by sa to dať tomu uplatniť aj vo vzťahu k predošlému generálnemu prokurátorovi, aby to možno bolo spravodlivé?“*

Radoslav Štefančík, politológ: „*No tak ako sa to uplatňuje pri predsedovi vlády, ktorý má za sebou dve funkčné, plné funkčné obdobia, tak si myslím, že by sa to malo určite uplatňovať na všetkých generálnych prokurátorov, ktorí boli vo funkcii tie štyri roky, lebo potom to, samozrejme nemá zmysel. Aj keď už zase nechcem zachádzať do týchto právnických vecí, lebo neviem, že či by to náhodou nebolo proti ústave, respektíve v protiklade s nejakou literou zákona. Ale v každom prípade taká tá filozofia, ak sa bavíme o filozofii zákona, tak prečo by to bol zase pán, iba pán Žilinka? Lebo bolo by to podobne, alebo je to podobne podozrivé, ako to je napríklad v prípade Roberta Fica a jeho renty, ktorá bola napísaná konkrétne na Roberta Fica.“*

Jozef Šivák, moderátor: „*Progresívne Slovensko hovorí, že Maroš Žilinka má byť údajne ústavným sudcom, teda má odísť z funkcie generálneho prokurátora. Maroš Žilinka ale tieto tvrdenia odmieta. Môže to byť tak? Povedali ste, samozrejme, beriem do úvahy, že uvidíme o niekoľko...“*

Radoslav Štefančík, politológ: „*Uvidíme o niekoľko týždňov, toto sa potvrdí. Špekuluje sa o všeličom. Treba povedať, že tá funkcia sudcu ústavného sudcu, súdu je neobsadená momentálne. To znamená,*

že viem si predstaviť, že tam prídu nejakí dvaja kandidáti, z ktorých si prezident jedného vyberie. A tým kandidátom by pokojne mohol byť aj Maroš Žilinka. No ale to je opäť otázka, ja som nečítal ten návrh zákona, ako je to postavené, ale pán Žilinka bude dostávať nejakých 5000 eur a potom bude ešte dostávať ako sudca, sudca Ústavného súdu. No zdá sa mi to vo vzťahu k iks rôznym profesiám, ktoré sú odkázané na zdroje, ktoré prichádzajú zo štátu, respektíve z verejných z zdrojov, skutočne nespravodlivé.“

Jozef Šivák, moderátor: „Ak by sa to stalo teoreticky, mal by SMER náhradu za pána Žilinku?“

Radoslav Štefančík, politológ: „No a o tomto môžeme samozrejme špekulovať, pretože tie špekulácie tu už počúvame niekoľko dní a treba povedať, že tie špekulácie prichádzajú z rôznych kruhov. Aj opozícia niečo tvrdí, aj novinári niečo tvrdia. No ale v každom prípade sa neviem, či zase zase prekecol pán Erik Kaliňák, europoslanec za SMER, respektíve ak sa nemýlim, ešte stále šéf toho zboru poradcov predsedu vlády. A viete, no buď sa prekecol, pretože ja mladý, neskúsený, neuvedomoval si, čo hovorí a možnože tým zarazil aj tých ostatných ďalších harcovníkov, ktorí by boli radi, keby sa to ešte nezverejnilo, alebo možnože pozná iba dvoch právnikov, ktorí sa pohybujú paradoxne v okolí SMERu a snažia sa dostať z tej, a nielen z jednej šlamastiky práve predstaviteľov SMERu, Hlasu, poprípade neviem či aj Slovenskej národnej strany. Takže pri Erikovi Kaliňákovi by som si nikdy nebol istý, ale normálne by som tipol, že on sa naozaj prekecol, a že tam či už to je pán Lindtner alebo pán Para, sú vážnymi kandidátmi na to, aby boli generálni prokurátori.“

Jozef Šivák, moderátor: „Ako by to mohla verejnosť, voliči vnímať práve buď jedno, alebo druhé meno vo vzťahu k všetkým tým veciam, ktoré sa okolo nich udiali?“

Radoslav Štefančík, politológ: „Úprimne povedané, ja sledujem politiku pravidelne, ale treba povedať, že keby ste sa ma opýtali na názov nejakej kauzy, Súmrak, Dobytčár a neviem ešte ako sa všetky volajú, tak mám v tom mišmaš. Možnože aj preto, že ma to až tak veľmi nezaujíma. Je to skôr tá trestnoprávna rovina. Je mi úplne jasné, že kto nám tu vládne, a že čo majú za ušami a že hľadajú spôsoby, ako sa z toho vyvinúť, respektíve ako sa dostať spod podozrenia, spod obvinenia alebo spod obžaloby. No a toto sú vlastne dvaja páni, ktorí sú, ak sa nemýlim, obžalovaní. Ak nie obžalovaní, tak obvinení, respektíve aj jeden aj druhý už na chvíľu boli vo väzbe. To znamená, že do väzby neposielala polícia, ale posielala zákonný sudca, ktorý vyhodnotil tie dôkazy na to, aby ich zadržal, aby ich obmedzil na slobode. Takže je to celé také zvláštne, že na verejnosti padli práve tieto dve mená, a že to nie je opäť nejaká funkcia, alebo že by to nie je funkcia, ktorá by mala byť jednak nezávislou na politike, aby neexistovali nejaké podozrenia z rôznych politických machinácií, ale skutočne by mala byť takým piedestálom zákonnosti. Aj keď treba povedať, že mnoho divákov si teraz povie, že ten Štefančík je mimoriadne naivný, pretože tak to nefunguje. Ale keď sa bavíme napríklad o tých kandidátoch, tak treba povedať, že Maroš Žilinka aj napriek tomu, že je kritizovaný zo strany opozičných politických strán, tak treba povedať, že on je vlastne kandidátom väčšiny opozičných strán, ktoré boli vtedy v koalícii. A čo je ešte veľmi dôležité, že pána Maroša Žilinku vtedy podporili aj vtedajší opoziční poslanci, napríklad za stranu SMER. Takže ja si viem predstaviť, v takom ideálnom štáte by to tak malo byť, ak už hľadajú niekde človeka, ktorý môže alebo nemôže, alebo ktorý bude alebo nebude po ruke, tak by bolo celkom fajn, keby opäť nový generálny prokurátor našiel, tuším, že to bola dokonca väčšia ako ústavná väčšina v parlamente. Takže na jednej strane si teda vieme predstaviť, že aký prístup politické strany volia, že volíme si nejakého človeka, ktorý všetky naše kauzy pozná a je schopný na to, aby ich niekde zahladil, aby ich niekde podkopával pod zem alebo pod koberec, aby ich nikto nevidel. Alebo by to mohol byť, mohla by to byť skutočne nejaká osobnosť, právnik, ktorý naozaj je, má natoľko tú charizmu, nielen prirodzenú, ale aj tú odbornú, že by mohol túto funkciu vykonávať a mohol by byť dokonca podporený aj opozičnými stranami. Lebo ja sa skutočne obávam toho, že pokiaľ to bude zase nejaký taký, tento nám pôjde po ruke a tento bude, tento urobí všetko, čo mu povieme, že budeme opäť žiť v dobe, teda ak v nej ešte nežijeme, o ktorej kedysi Andrej Kiska ako vtedajší prezident povedal, že žijeme v mafiánskom štáte.“

Jozef Šivák, moderátor: „Keď ste aj spomínali Davida Lindtnera, tak on je aj novým členom Rady STVR. Prekvapilo vás to?“

Radoslav Štefancík, politológ: „Fúú. Treba povedať, že v tomto štáte ma už nič neprekvapí a to, ako si napríklad vyberá pán Huliak ľudí okolo seba, alebo ako si povyberá pani Šimkovičová ľudí do rozličných úradov a inštitúcií svedčí o tom, že ani vzdelanie, ani skúsenosť, ani nejaká schopnosť kritického myslenia nie sú tie najvážnejšie predpoklady na to, aby ste vykonávali verejnú funkciu, ale v plnej miere lojalita. Bez ohľadu na to, skutočne bez ohľadu na to, aké máte vzdelanie, či ten rozum používate okrem toho, že čo si dáte na raňajky aj na nejaké vznešenejšie uvažovania. Takže to, že súčasná vládna koalícia sa snaží ovplyvniť, ovládnuť Slovenskú televíziu a rozhlas, dúfam, že som povedal to meno, ten názov dobre, to ma neprekvapuje, takže nemôže ma ani prekvapiť také jedno meno v orgáne, ktorý bude ako keby pozeráť na prsty novému riaditeľovi.“

Jozef Šivák, moderátor: „Podme teraz rozprávať o parlamente. Majú odvolávať poslanci Roberta Kaliňáka. Myslíte si, že táto schôdza, alebo toto odvolávanie vôbec bude otvorené? Ten dôvod je tá nepriznaná nehnuteľnosť v Chorvátsku.“

Radoslav Štefancík, politológ: „Pokiaľ ma pamäť neklame, tak ešte ani jedna schôdza na odvolanie nejakého ministra nebola zvolaná. Ale teda nechcem hovoriť o nejakých absolútnych číslach a nepamätám si, kedy by parlament zasadal a snažil sa odvolať niektorého z ministrov. Dokonca aj keď sa snažil odvolať predsedu vlády, tak zrazu to bola utajená schôdza, takže si viem predstaviť, že koalícia má nejaký scenár, a síce, že daná schôdza nebude otvorená, poprípade bude niečo, čo zabráni diskutovať o tom, že či minister pochybil alebo nie. Pretože tých kandidátov na odvolanie je oveľa viac a vzhľadom na to, že Robert Kaliňák je taký guru tejto vlády spolu s Robertom Ficom, tak si ani neviem predstaviť, že by, že by sa o ňom hovorilo ako ministrom, ktorý je na odvolanie. Takže v každom prípade aj to, ako sa správal pán Kaliňák po tom, ako ktosi objavil, že v jeho majetkovom priznaní, respektíve v majetkovom priznaní jeho manželky nie je všetko v poriadku. To, ako úplne presvedčivo tvrdí celému svetu, že vlastne áno, zákon porušil vedome. Odvoláva sa síce na nejaké vznešenejšie princípy, ale treba povedať, že tu platí nejaký zákon, tu platí nejaká zákonnosť a my by sme všetci, vy, ja, všetci ostatní mali, mali byť pod zákonom, nie nad zákonom. A to, ako sa snažia teraz revanšovať sa v úvodzovkách pani Remišovej, to svedčí len o tom, že tu ktosi je nad zákonom a nepripustí diskusiu, pretože on nechce, aby plebs rozhodoval o ňom samom.“

Jozef Šivák, moderátor: „Robert Kaliňák tvrdí, že tú informáciu mala prezradiť práve pani Remišová, ktorá je predsedníčka parlamentného výboru pre nezlučiteľnosť funkcií. Chcú ju preto aj odvolať. Toto asi možno prejde, nie, keďže majú väčšinu..?“

Radoslav Štefancík, politológ: „No oni odvolali už pani Kolíkovú...“

Jozef Šivák, moderátor: „To bol výbor SIS.“

Radoslav Štefancík, politológ: „...a potom tam bol ešte pán Šipoš, ak sa nemýlim, ten bol tiež odvolaný a nakoniec odvolali aj podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky pána Šimečku. Takže oni keď sa rozhodnú, tak sa nepozerajú na to, že či je moc vyvážená v parlamente, ale pozerajú sa na svoje záujmy. A vyzerá to tak, že takýmto spôsobom sa pani Remišovej chcú v úvodzovkách revanšovať za to, že si dovoľila oznámiť svetu, že to majetkové priznanie, že tá vec, na ktorú sa pýtajú novinári, v majetkovom priznaní uvedená nie je.“

Jozef Šivák, moderátor: „No ona by v podstate mala dostať aj pokutu. Žiadajú, aby prišla o 12 mesačných plátov, čo by malo byť približne nejak okolo 80000 eur. Takúto pokutu už niekto v minulosti, možno ak si pamätáte, dostal takúto vysokú?“

Radoslav Štefančík, politológ: „Nepamätám si, určite boli niektorí poslanci ako keby nie že vylúčení z parlamentu, ale napríklad, keď sa pán Kotleba alebo tuším, že aj pán Mazurek dostali do problémov so zákonom, a keď ich sudca odsúdil, tak buď zaplatili pokutu, respektíve boli, stratili mandát z titulu nejakej konkrétnej legislatívy, ktorá je na to určená, ale čo sa týka takejto vysokej pokuty, lebo to je vlastne rok, rok celého života, rok živobytia, pani Remišová ak nebude mať potom nejakého sponzora, tak môže povedať, že musí si hľadať iné zamestnanie, pretože tiež má svoju rodinu, svoje deti, ktoré treba živiť. Takže...”

Jozef Šivák, moderátor: „To by ste až tak videli, že by mohla odísť?”

Radoslav Štefančík, politológ: „Ja neviem, ja si neviem predstaviť byť nezamestnaný celý rok, pretože predsa len máte nastavenú nejakú domácnosť a účty treba platiť a pokiaľ to funguje, ja teda neviem, nepoznám majetkové pomery pani Remišovej, ale nezdá sa mi, že má v majetkovom priznaní uvedený taký podobný majetok ako pán Kaliňák.”

Jozef Šivák, moderátor: „A môže byť práve toto cieľom, aby toto tým dosiahli? Aby odišla? Presne, že...”

Radoslav Štefančík, politológ: „No ona si neodíde. Ona asi neodíde. Možnože to nejakým spôsobom prežije celý ten rok, teda ak nakoniec tú pokutu dostane, ale v každom prípade tie informácie, ktoré mám o tom, ako sa pani Remišová k tomu postavila, tak sa mi nevidí to, že ona niečo prezradila, že by prezradila, že táto konkrétna vila nie je v majetkovom priznaní, že to skôr bol dopyt od tej druhej strany. Ale opäť by som nerád do toho išiel do tých podrobností, pretože nie som právnik. My dobre vieme, že právnici vedia lepšie kľučkovať medzi tými jednotlivými ustanoveniami a aj tam, kde sa nám všetko javí, že je úplne jasné, tak právnik si tam nájde nejakú svoju medzierku, na ktorej potom to celé, celý ten proces vyhrá, takže do tohto by som sa ja osobne veľmi nerád púšťal, ale v každom prípade to nebude ani dobrá vizitka smerom navonok, ak sa celý svet, minimálne ten demokratický, pretože Putinovi to bude asi dobre jedno, možno, že sa ešte poteší, ak sa demokratický svet dozvie, že aha, tam na tom Slovensku, na tom problémovom Slovensku bola takýmto devastačným spôsobom postihnutá opozičná poslankyňa, ktorá si dovolila upozorniť na nejaké nezrovnalosti v majetkovom priznaní ministra.”

Jozef Šivák, moderátor: „Riadnym bodom nadchádzajúcej schôdze bude odvolávanie ministerky Šimkovičovej, Matúša Šutaja Eštoka, ale taktiež aj pána Tarabu. Máme to brať tak, že sa to neudeje?”

Radoslav Štefančík, politológ: „No pokiaľ sa to neudialo doteraz, tak nevidím dôvod, prečo by to nakoniec malo celé prebehnúť v týchto nasledujúcich dňoch. Ono sa to skutočne posúva z týždňa na týždeň, z mesiaca na mesiac. Ono by bolo skutočne namieste, aby to Národná rada Slovenskej republiky už zrealizovala. Aby vlastne opozícia mohla mať tú možnosť povedať svoje argumenty verejne na rokovaní pléna Národnej rady Slovenskej republiky, prečo vlastne sú títo ministri na odvolanie. Ale pokiaľ si to vládna koalícia posúva smerom niekde dopredu, do stratená, tak opäť to nie je dobrá vizitka parlamentnej demokracie na Slovensku. Lebo treba povedať, a to treba jednoznačne podčiarknuť, že opozícia, je svätým právom opozície kontrolovať výkonnú moc, kontrolovať vládu, kontrolovať aj vládnych poslancov, v tomto prípade predovšetkým ministrov. Takže si myslím, že je namieste, aby opozícia dostala priestor na to, aby predstavila svoje argumenty a samozrejme ministri, respektíve koalíční poslanci budú mať dostatok priestoru na to, aby obhájili svoje vlastné argumenty, pozície svojich ministrov. A o tom je vlastne parlamentná demokracia, o ktorej kedysi Masaryk povedal, že demokracia je diskusia. To znamená, že parlament je na to, nielen aby sa tam schvaľovali zákony, ale aby sa viedla diskusia, aby my občania sme tú diskusiu sledovali, pozerali, ktoré sú argumenty na jednej, na druhej strane a na základe toho si vytvárali mienku o politikoch a nie na základe toho, že koalíčné strany sa boja, pretože majú problémy vo svojich radoch, aby nedajbože náhodou niektorý minister nebol odvolaný. Pretože hanba pre ministra bude nielen to, že by ho náhodou odvolali, čo nepredpokladám, hanba pre ministra je aj to, keď nezíska nadpolovičnú väčšinu, podporu

nadpolovičnej väčšiny poslancov v parlamente, pretože niektorí poslanci nemusia prísť, respektíve niektorí poslanci sa vôbec nemusia prezentovať a hlasovať o tejto otázke.“

Jozef Šivák, moderátor: „Parlament sa bude venovať aj vládnej novele ústavy a to, ide v podstate o to, aby do ústavy sa dali tie dve pohlavia, čiže muž a žena. Čo týmto v podstate ako keby že SMER chce povedať svojim voličom?“

Radoslav Štefančík, politológ: „No SMER je konzervatívna strana, ktorá už dlhé roky sa snaží mať dobré vzťahy s katolíckou cirkvou. Ja si myslím, že katolícki hodnostári veľmi túto okolnosť privítajú aj napriek tomu, že svet, minimálne ten moderný, od Slovenska smerom na západ, sa vyvíja niekde úplne iným smerom. Pre mňa je úplne zvláštne, že takúto vec chcú dať do ústavy. To ako keby sme dali do ústavy, že tráva je zelená a obloha je modrá, pokiaľ nie je zatiahnutá, poprípade dúha je farebná. Je to nadbiehanie konzervatívnym voličom. Je to oslovanie nejakej konkrétnej skupiny ľudí na jednej strane. Na strane druhej je to možno aj snaha potiahnuť alebo posunúť pozornosť od vážnejších problémov, ako je napríklad životná úroveň ľudí...“

Jozef Šivák, moderátor: „To som sa aj chcel opýtať, že je to naozaj taký vážny problém, ktorý sa musí riešiť ako teraz? Toto pomôže nejako ľuďom?“

Radoslav Štefančík, politológ: „No, viete čo, keď sa pozriete, tak to nie je prvýkrát, čo sa riešia takéto nezmysly, to sú tie takzvané kultúrno-etické otázky, ale vždy, keď je nejaký vážny problém na svete a pokiaľ už nezafungujú migranti, veď akože pán Šutaj Eštok nás pred migrantmi ochránil, tak sa objaví nejaká takáto kultúrno-etická otázka. A skutočne, deti sa, nechcem povedať, že od malička, ale od siedmej triedy už tuším, že na prírodopise, alebo teda neviem kde, na biológii učia, že ako vyzerá muž, ako vyzerá žena a pokiaľ to títo ľudia potrebujú mať ešte v ústave, tak si myslím, že žijú v takom inom mentálnom svete, možno ako my dvaja.“

Jozef Šivák, moderátor: „Vlastný návrh predložilo do parlamentu aj Kresťansko-demokratické hnutie. Oba návrhy majú poslanci prerokovať v zlúčenej rozprave. Máme to brať tak, že ak budú prijaté tieto zmeny a SMER podporí možno niečo z návrhu KDH, KDH podporí niečo z návrhu SMERu-SD, že vzniká takto oficiálne spolupráca medzi SMERom a KDH? Alebo možno tá spolupráca je.“

Radoslav Štefančík, politológ: „Treba povedať, že Robert Fico svojho času povedal, že chce vykostiť KDH. Toto je možno jeden zo spôsobov, ako to KDH chce vykostiť, pretože vlastne preberá ich otázky, respektíve preberá ich témy. Takže môže to byť jeden zo spôsobov. Ale to, čo ste načrtli, tak to nemožno vylúčiť, pretože ja sa dokonca osobne domnievam, že Robert Fico by radšej vládol spoločne s KDH ako so Slovenskou národnou stranou, pretože sa vidí, že poslanci v KDH neriešia také nezmysly ako práve ministri za Slovenskú národnú stranu.“

Jozef Šivák, moderátor: „Radoslav Štefančík, ďakujem, že ste prišli do témy. Dovidenia.“

Radoslav Štefančík, politológ: „Ďakujem pekne za pozvanie.“

Jozef Šivák, moderátor: „Dovidenia.“

* * *

Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 264/2022 Z. z., „Aktuálna publicistika je program tematicky spätý so spravodajstvom, ktorý obsahuje komentáre k správam a udalostiam, analýzy vývoja, politické stanoviská k udalostiam alebo názory politikov na jednotlivé témy“.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z., „Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.“

Podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., „Vysielateľ, ktorý nepodlieha samoregulačnému mechanizmu zapísanému do evidencie podľa tohto zákona, regulujúcemu aj oblasť všestrannosti informácií, názorovej plurality a objektívnosti a nestrannosti programov, je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky; názory a hodnotiace komentáre musia byť oddelené od informácií spravodajského charakteru.“

* * *

Správne konanie v prejednávanej veci začala Rada z dôvodu, že účastník konania dňa 31. 3. 2025 odvysielal na televíznej programovej službe TA3 o cca 12:31 hod. program *Téma (Týždeň v politike: Fakty a súvislosti)*, ktorý obsahoval rozhovor s politológom Radoslavom Štefančíkom na v danom čase aktuálne vnútropolitické témy.

Sporný program považujeme v zmysle zákonnej definície za program aktuálnej publicistiky. Predmetom diskusie boli konkrétne témy ako schvaľovanie „renty“ pre generálneho prokurátora a možné implikácie tohto kroku (otázka výmeny gen. prokurátora), zvolenie advokáta D. Lindtnera do Rady STVR, prípad nepriznanej vily R. Kaliňáka v Chorvátsku a politické dôsledky, opozičné snahy o odvolávanie ministrov v parlamente (Kaliňák, Šimkovičová, Šutaj Eštok, Taraba), novela ústavy o „dvoch pohlaviach“ a potenciálna spolupráca Smeru a KDĽ. V predmetnom diskusnom programe zazneli analýzy, komentáre a možné scenáre domáceho politického vývoja, a to v rámci rozhovoru moderátora s jediným hosťom programu, politológom R. Štefančíkom.

Rada začala správne konanie z dôvodu možného porušenia povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., a to vzhľadom na to, že pasívny spôsob vedenia diskusie moderátorom vyvolával pochybnosti o nestrannosti diskusie a v kombinácii s kritickými vyjadreniami hosťa programu mohol ovplyvniť celkové vyznenie predmetného programu. Predmetný program tak mohol podľa Rady pôsobiť jednostranne a nevyvážené. Vychádzajúc z vyššie uvedeného preto podľa Rady vzniklo dôvodné podozrenie, že mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti vysielateľa podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Účelom správneho konania bolo teda preveriť podozrenie z porušenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. zo strany vysielateľa.

* * *

Všeobecné východiská posudzovania objektivity, nestrannosti a vyváženosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky:

Účelom povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programov aktuálnej publicistiky podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. je zabezpečenie možnosti pre recipientov (divákov, poslucháčov), aby si mohli slobodne vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých, resp. rôznorodých informácií.

Za hlavné kritériá objektivity sa vo všeobecnosti považujú: relevancia, transparentnosť, presnosť, úplnosť, vecnosť, vyváženosť, rôznorodosť, aktuálnosť, zrozumiteľnosť, osvojenie si pozície odstupu a neutrality vo vzťahu k predmetu spravodajstva, absencia stránenia.

V prejednávanej veci je potrebné posúdiť, či boli v predmetnom programe aktuálnej publicistiky v náležitej miere dodržané kritériá, resp. požiadavky **vyváženosti a rôznorodosti**.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 zo dňa 3. 6. 2014 je účelom ustanovenia o povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programov „... vytvorenie

priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom zamedzení zneužitia vysielacieho času v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií. Je zrejmé, že **mediálna prezentácia názorov len jednej názorovej skupiny je v demokratickej spoločnosti nežiaducim javom**, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva.“

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že „ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...“, „pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti“. Vyžaduje sa **zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti**, na ktorú sú programy zamerané.“.

Z judikatúry súdov však tiež vyplýva, že požiadavky vyváženosti a rôznorodosti nemožno uplatňovať mechanicky, ale uplatnenie týchto požiadaviek sa vždy musí prispôbiť špecifickým okolnostiam konkrétneho prípadu, napr. téme programu alebo typu programu. Najvyšší súd SR vo vyššie citovanom rozsudku sp. zn. 3 Sžo 33/2013 uviedol: „**Pojmy objektívnosť a nestrannosť sú pružnými právnymi pojmami, ktoré nie je možné presne právne definovať, ich obsah sa môže meniť, býva podmienený okolnosťami prípadu**, na ktorý sa aplikuje právna norma. Tieto pojmy nie je možné explicitne definovať pre otvorený okruh prípadov, keďže **jednotlivé informácie a vyjadrenia je nutné vnímať v kontexte ich použitia**, a to aj s prihliadnutím na osoby, ktoré dostanú v konkrétnom príspevku priestor na vyjadrenie.“

Potrebná miera naplnenia jednotlivých kritérií objektivity teda vždy závisí od okolností konkrétneho prípadu a pri jej posudzovaní je tiež potrebné zohľadniť na jednej strane právo na slobodu prejavu vysielateľa a právo verejnosti na informácie a na druhej strane potrebu ochrany ústavných a verejných záujmov vo vysielaní.

Vzhľadom na absenciu judikatúry slovenských súdov, ktorá by sa špecificky a detailne zaoberala predmetnou problematikou je možné v rámci komparatívnej právnej argumentácie poukázať aj na rozhodnutia Ústavného súdu ČR a Najvyššieho správneho súdu ČR. Tieto interpretujú podobnú právnu úpravu, resp. zákonnú požiadavku „objektivity a vyváženosti“ spravodajských a politicko-publicistických programov zakotvenú v českom právnom poriadku.¹

Porovnaniu požiadavky vyváženosti programov spravodajstva a programov politickej publicistiky (ktoré sú obdobou programov aktuálnej publicistiky) sa podrobne venoval rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 7 As 36/2012-24 zo dňa 3. 4. 2012, v ktorom súd uviedol: „**K pojmom zpravodajství a publicistika, jakož i objektivita a vyváženost, se podrobněji vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2010, č. j. 3 As 6/2010 - 71. Vyšel především z žurnalistické doktríny (...), podle níž je úkolem zpravodajství pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události, kdežto účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak získávat, přesvědčovat a vybízet.** Smyslem zpravodajství je tedy výlučně veřejnost nezaujatě informovat, teprve cílem publicistiky je veřejné mínění ovlivňovat. Objektivity je základním požadavkem kladeným na zpravodajství, které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře. Ústřední charakteristikou takového postupu je ověřování pravdivosti výpovědi. Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje správnost (přesnost), transparentnost (uvádění pramenů) a věcnost (absence vlastních hodnocení). Nevyvážeností je pak skrytá forma stranickosti, kdy jsou

¹ Relevancia použitia judikatúry českých súdov je okrem obdobnej právnej úpravy podporená aj skutočnosťou, že sa ide o členský štát EU. V harmonizovaných oblastiach je judikatúra iných členských štátov EU v použiteľná ako návod pre rozhodovanie v podobnej veci. V neposlednom rade zohráva rolu aj podobnosť právnej kultúry a jazyková blízkosť.

v určité kontroverzní situaci některé názory potlačovány ve prospěch názorů jiných. Zásada vyváženosti tak spočívá v požadavku na rovnoměrné zastoupení politických alternativ, co do rozsahu a úpravy zpravodajství. **Důraz na důsledné dodržování zásad objektivit a vyváženosti bude u zpravodajství o poznání větší, než v případě pořadů publicistických. Minimálně aspekt věcnosti se pak v publicistice z povahy věci neuplatní vůbec. Míra tolerance vůči případným prohřeškům proti zákonem postulovaným zásadám objektivit a vyváženosti bude různá v závislosti na tom, půjde-li o pořad publicistický či o zpravodajskou relaci. (...) Vzhledem k tomu, že zásada objektivit byla v daném případě porušena v pořadu zpravodajském, lze takové pochybení dle názoru Nejvyššího správního soudu hodnotit jako relativně závažnější, než stalo-li by se tak v pořadu politicko-publicistickém.**

Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku č. k. 10 As 100/2020-35 zo dňa 30. 9. 2020 uviedol: „**Smyslem zákonného rozlišení pořadů zpravodajských a pořadů publicistických je umožnit divákům učinit si vlastní názor na co nejobjektivněji prezentovaná fakta (u pořadů čistě zpravodajského charakteru, kde by provozovatel vysílání neměl divákům podsouvat žádné hodnotící soudy) na straně jedné, a poslechnout si nezřídka originální a kontroverzní názory a hodnotící soudy v publicistických pořadech na straně druhé. Jak již Nejvyšší správní soud řekl, úkolem „zpravodajství je „pohotově přinášet věcnou informaci o aktuální události“, přičemž by tato neměla obsahovat jakékoli emotivní výrazy, vulgarismy, slangová či argotická vyjádření, účelem publicistických sdělení je informace komentovat a hodnotit, své adresáty pak „získávat, přesvědčovat a vybízet“, k čemuž jsou oprávněna využívat obrazných a expresivních vyjádření tak říkajíc dle libosti**“ [rozsudek ze dne 26. 5. 2010, čj. 3 As 6/2010-71, zde ve vztahu k TV Nova , část V.a)].“

Možno tiež podotknúť, že Najvyšší správny súd Českej republiky v rozsudku č. k. 7 As 23/2010-73 zo dňa 5. 5. 2010 uviedol, že v rámci politicko-publicistických programov (v zmysle slovenskej právnej úpravy ide o programy aktuálnej publicistiky) „...nutno vzít v úvahu, že ust. § 31 odst. 3 zákona o vysílání vyžaduje ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech dodržení zásad objektivit a vyváženosti. **U publicistických pořadů toto pravidlo nelze vykládat jako příkaz, aby v nich zaznívaly toliko bezbarvé, opatrné a hyperkorektní názory.** Naopak, zejména proto, že sám zákonodárce zdůrazňuje, že zákaz jednostranného zvýhodňování se má vztahovat na celek vysílaného programu, nutno uvedené ustanovení vykládat v jeho materiálním obsahu, tedy jako **pokyn organizovat vysílání publicistických pořadů tak, aby jednotlivé pořady byly často angažované, kritické a názorově vyhraněné, samozřejmě vždy při zachování objektivit a pravdivosti sdělení o faktech, avšak ve svém celku vytvářely pestrou a z hlediska názorového spektra společnosti reprezentativní kombinaci, podporující co nejširší a nejotevřenější diskusi o společensky relevantních tématech.**“

Z rozhodnutia Rady č. RL/30/2024 zo dňa 3. 7. 2024 vyplýva, že vyváženosť spravodajstva spočíva aj **v požiadavke vyváženého zastúpenia relevantných politických pohľadov**, pričom dôraz na vyvážené zastúpenie relevantných politických pohľadov je v prípade spravodajských programov väčší ako v prípade programov aktuálnej publicistiky. Možno totiž konštatovať, že spravodajské programy majú pre svoju povahu väčší vplyv na formovanie demokratickej diskusie a verejnej mienky v porovnaní s programami aktuálnej publicistiky, a to z dôvodu, že diváci od spravodajstva spravidla očakávajú objektívne a neustranné informácie a viac sa na informácie odvysielané v spravodajstve spoliehajú. Rada v rozhodnutí č. RL/30/2024 výslovne uviedla: „**Z účelu požiadavky vyváženosti možno v špecifických okolnostiach predmetného prípadu vyvodit, že väčší dôraz na vyváženosť spravodajského programu musí byť uplatnený vtedy, keď má téma spravodajského príspevku výraznejší vplyv na formovanie demokratickej diskusie a verejnej mienky, a teda aj na fungovanie štátu. To platí napríklad v prípade, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, pretože názory divákov alebo poslucháčov na závažné politické spory sa následne odrážajú aj vo voľbách a formujú fungovanie a podobu štátu. V prípade, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, existuje verejný záujem na tom, aby si diváci (a prípadní voliči) mohli urobiť názor na základe pluralitných a rôznorodých informácií odvysielaných v tomto spravodajskom príspevku. To znamená, že by sa z konkrétneho spravodajského príspevku diváci mali dozvedieť o významných a relevantných názoroch oboch alebo všetkých relevantných strán závažného**

politického sporu. Zároveň, ak je témou spravodajského príspevku závažný politický spor, nemala by v spravodajskom príspevku byť zvýhodnená ani znevýhodnená žiadna strana tohto sporu, a teda v prípade závažného politického sporu medzi vládnu koalíciou a opozíciou by v spravodajskom príspevku mal dostať priestor na vyjadrenie predstaviteľ vládnej koalície aj predstaviteľ opozície. **“Tieto princípy možno analogicky vzťahovať aj na programy aktuálnej publicistiky,** ktorých témou sú závažné politické spory, a to pri rešpektovaní väčšej miery redakčnej slobody, väčšej miery slobody prejavu a teda aj väčšej miery tolerance, ktoré prináležia programom aktuálnej publicistiky v porovnaní so spravodajskými programami.

Treba zohľadniť aj skutočnosť, že **požiadavka vyváženej programu neznamena „mechanickú“ vyváženosť,** v zmysle ktorej by museli dostať úplne rovnaký priestor zástancovia dvoch veľmi vyhranených a protichodných, resp. polaritných názorov, pretože vynucovanie takejto „mechanickej“ vyváženej by bolo založené na mylnom predpoklade, že „pravda je uprostred“, čo by v konečnom dôsledku mohlo viesť k skresleniu objektívneho obrazu reality alebo k podpore pozícií, ktoré sú v rozpore so všeobecne uznávanými hodnotami (napr. k podpore porušovania ľudských práv, k podpore diktátorských a nedemokratických režimov alebo vojenskej agresie atď.). Snaha niektorých médií o mechanickú vyváženosť, ktorá sa prejavuje takým spôsobom, že sa mechanicky poskytne rovnaký priestor na vyjadrenie dvom veľmi vyhraneným a protichodným pohľadom, pričom sa neprihliada na relevanciu jednotlivých názorov alebo na všeobecne uznávané hodnoty, býva v odbornej literatúre často predmetom kritiky (napr. McQuail, D.: Žurnalistika a spoločnosť. Praha: Karolinum, 2016, s. 117; Křeček J. a kol.: Vyváženosť ve vysílání. Praha: Grada, 2022, s. 26–27; Remišová, A.: Etika médií. Bratislava: Kalligram, 2010, s. 210). Odborná literatúra k problému mechanickej vyváženej tiež uvádza: **„Vyloučit je nutno mechanickou aplikaci vyváženej a počítání konkrétního času věnované každé ze zainteresovaných stran, což judikatura přesvědčivě potvrzuje. Podobně na její chápání nahlíží také mediálně-vědný diskurz.“** (Škop, M. – Waschková Císařová, L.: Objektivita a vyváženosť v rozhlasovém a televizním vysílání: nepochopený mýtus rovnosti všech hlasů. Právník 5/2023, s. 392).

Pri posudzovaní vyváženej programu je potrebné posúdiť aj otázku, či bol v programe daný priestor názorom, ktoré sú vo vzťahu ku konkrétnej téme programu významné a relevantné. Odborná literatúra k rozhodovaniu novinárov o tom, akým názorom alebo pohľadom dajú priestor, uvádza: **„Nestrannost je do značnéj miery spôsob myslenia. Je to spôsob myslenia, ktorý: sa snaží hľadať fakty a názory relevantné pre konkrétny príbeh, a to bez predsudkov alebo predpojatosti; zhromažďuje fakty a názory, ktoré účastníci príbehu považujú za dôležité a relevantné; zvažuje a posudzuje tieto fakty a názory, aby bez zaujatosti alebo predsudkov dospel k úsudku o tom, kde leží hlavná os [ťažisko, hlavná línia] diskusie a ktoré sú dôležité argumenty na tejto osi.“** (Marsh, K.: Issues of Impartiality in News and Current Affairs – Some Practical Considerations, s. 219. In: Barkho, L.: From Theory to Practice. How to Assess and Apply Impartiality in News and Current Affairs. Intellect - The University of Chicago Press, 2013)

Rada sa už opakovanne zaoberala požiadavkou zachovania objektivity a nestrannosti v prípade, ak je obsahom programu politická diskusia len s jedným politickým predstaviteľom, resp. len s politickými predstaviteľmi iba jedného politického prúdu, resp. tábora. Prítomnosť iba jedného hosťa v diskusii, a teda absencia oponenta, nemusí nevyhnutne znamenať rozpor s požiadavkami objektivity a nestrannosti, avšak v takom prípade sú **zvýšené nároky na aktivitu moderátora.** Z rozhodovacej praxe Rady vyplýva, že najmä v prípade, ak je hosťom programu zástupca len jedného politického prúdu, je práve úlohou moderátora kladením vyvažujúcich otázok a prezentovaním názorov, pohľadov a argumentov druhej strany zabezpečiť objektivitu a nestrannosť, a teda aj vyváženosť predmetného programu. Podľa možnosti by mal moderátor konfrontovať jednotlivé kritické tvrdenia hosťa s názormi a argumentmi druhej strany. V prípade potreby (napríklad v prípade kontroverzných skutkových tvrdení, ktoré nie sú verejne známe, na ktorých pravdivosti neexistuje všeobecný konsenzus a ktoré sa negatívne dotýkajú práv, napr. dobrej povesti inej osoby) je úlohou moderátora upozorniť diskutujúceho na neprítomnosť dotknutej strany a jej nemožnosť brániť sa. Rada tiež vo svojich

rozhodnutiach uvádza, že je potrebné, aby vysielateľ zabezpečil názorovú pluralitu tak, aby si recipient mohol vytvoriť na predmetnú tému názor na základe pluralitných a rozmanitých informácií a ponúknuť mu za týmto účelom viaceré relevantné pohľady, názory alebo informácie. Vysielateľ je povinný túto pluralitu a rozmanitosť **zabezpečiť aj prostredníctvom otázok alebo reakcií moderátora programu**. Vyššie uvedené princípy **možno aplikovať aj na diskusie s hosťami, ktorí nie sú politikmi, ale ovplyvňujú verejnú mienku a následne aj politickú súťaž**.

Požiadavka na prácu moderátora pri zabezpečovaní plurality názorov v programe vychádza aj z judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku z 29. mája 2012, sp. zn. 4 Sžo 13/2012 konštatoval: *„Úloha moderátora je v predmetnom programe nepochybne dôležitá pri usmerňovaní samotného priebehu diskusie a v prípade potreby je jeho úlohou upozorniť diskutujúcich na neprítomnosť diskusiou dotknutej osoby a jej nemožnosť brániť sa. Rovnako by mal konfrontovať jednotlivé tvrdenia hostí vyznievajúce kriticky s názormi a argumentmi druhej strany. ...“*

Možno konštatovať, že nie je v právomoci Rady presne stanoviť, akým konkrétnym spôsobom má moderátor programu v konkrétnych situáciách reagovať. Vo všeobecnosti však možno konštatovať, že **moderátor môže reagovať napríklad** uvedením iných relevantných názorov, pohľadov alebo relevantných protiargumentov, resp. prostredníctvom upozornenia na to, že na konkrétnu tému existuje aj iný relevantný pohľad, prezentovaním stanoviska dotknutých osôb alebo upozornením, že dotknuté osoby sú neprítomné a nemôžu sa brániť, spresňovaním uvádzaných informácií, upozornením na prílišnú paušálnosť tvrdení hosta, kladením vyjasňujúcich alebo doplňujúcich otázok, ktoré by vyzývali hosta programu, aby svoje vyjadrenia bližšie vysvetlil, alebo otázok, z ktorého konkrétneho zdroja informácií alebo z akých faktov host programu vychádzal pri urobení svojich vyjadrení (faktických tvrdení alebo hodnotiacich úsudkov).

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je potrebné rozlišovať, či je vyjadrenie **skutkovým tvrdením** (tvrdením nejakého faktu), alebo či je **hodnotiacim úsudkom**. Je podstatné, či obsahom vyjadrenia sú empiricky overiteľné fakty, teda konštatovanie určitej objektívnej skutočnosti, alebo či má vyjadrenie charakter hodnotiaceho úsudku, t. j. subjektívneho názoru či postoja.² Skutkové tvrdenie (nazývané aj „fakt“) je teda tvrdenie, o ktorom možno jednoznačne povedať, že je pravdivé alebo nepravdivé. Hodnotiaci úsudok (resp. názor, postoj, hodnotenie) je naopak tvrdenie, ktorého pravdivosť sa nedá objektívne preukázať a nemožno ani vyžadovať, aby bola pravdivosť hodnotiacich úsudkov preukázaná. **Hodnotiace úsudky preto požívajú vysokú mieru slobody prejavu.**

Z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva však jednoznačne vyplýva, že aj hodnotiaci úsudok môže byť excesom a nemusí byť chránený slobodou prejavu – a to najmä vtedy, keď hodnotiaci úsudok nemá faktický (skutkový) základ, z ktorého by mohol byť vyvedený. **Hodnotiaci úsudok však požíva vysokú mieru slobody prejavu, ak reálne existuje faktický (skutkový) základ, z ktorého bol tento hodnotiaci úsudok vyvedený.** Z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva však zároveň vyplýva, že **pri uvádzaní názorov či hodnotiacich úsudkov nie je vždy potrebné súčasne výslovne uviesť aj fakty, na ktorých sa hodnotiace úsudky zakladajú.** Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí *Otegi Mondragon v. Španielsko* uviedol, že *„povinnosť uviesť skutočnosti na podporu hodnotiaceho úsudku je menej prísna, ak sú informácie už známe širokej verejnosti“*. V rozhodnutí *Feldek v. Slovensko* Európsky súd pre ľudské práva uviedol: *„...Súd zásadne nemôže prijať tvrdenie, že hodnotiaci výrok môže byť za takýto považovaný, len ak je sprevádzaný faktami, na ktorých bol výrok založený... Nevyhnutnosť spojenia medzi hodnotiacim výrokom a faktami na jeho podporu sa môže pohybovať od prípadu k prípadu podľa osobitných okolností. V tejto veci je Súd uspokojený tým, že hodnotiaci výrok, ktorý urobil sťažovateľ, bol založený na informáciách, ktoré už boli známe širšej verejnosti...“*.

Z rozhodovacej praxe Rady vyplýva, že skutočnosť, či bola v konkrétnom programe zabezpečená objektívnosť a nestrannosť, **nemožno mechanicky posudzovať iba podľa počtu kontroverzných**

² Napr. BARTON, M.: Svoboda prejavu: princípy, garance, meze. Praha: Nakladatelství Leges s. r. o., 2010, s. 85.

vyjadrení hosta programu, na ktoré moderátor programu nereagoval, ale vždy treba zohľadniť aj závažnosť a obsah konkrétneho vyjadrenia. Rada v rozhodnutiach č. RZK/151/2023 a č. RZK/152/2023 zo dňa 22. 11. 2023 uviedla: „V prípade tém s mimoriadne závažným spoločenským, vnútroštátnym, medzinárodným alebo geopolitickým dopadom, môže nereagovanie moderátora programu aj na niektoré kontroverzné a jednostranné vyjadrenia, týkajúce sa týchto závažných tém, mať za dôsledok nedostatok objektivity a nestrannosti programu.“

Je tiež potrebné zohľadniť, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. „Poskytovateľ obsahovej služby poskytuje obsahovú službu slobodne a nezávisle. Do jej obsahu možno zasahovať iba na základe zákona a v jeho medziach.“ Práve toto ustanovenie je vyjadrením **redakčnej slobody vysielateľa**. Dramaturgia programu, výber tém, skladba hostí diskusných programov, ako aj výber moderátora spadajú plne do kompetencie vysielateľa a vedenia redakčného tímu v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. Rada v rámci svojej rozhodovacej praxe rešpektuje danú kompetenciu vysielateľa. Z odbornej literatúry z oblasti teórie žurnalistiky a mediálnej komunikácie vyplýva, že v prípade diskusií v programoch aktuálnej publicistiky existujú rôzne štýly a prístupy k moderovaniu, resp. vedeniu diskusií (napr. Boyd, A.: Příručka pro novináře. Zpravodajství v rozhlasě a televizi. Praha: Centrum nezávislé žurnalistiky, 1995, s. 72). Vysielateľ, resp. moderátor má v zmysle redakčnej slobody vysielateľa vyplývajúcej z § 16 ods. 1 zákona č. 264/2022 Z. z. **právo zvoliť si rôzne štýly moderovania** diskusných programov, ak popri tom zabezpečí splnenie požiadavky objektivity a nestrannosti programu. Je tiež vecou redakčnej slobody vysielateľa rozhodnúť o spôsobe spracovania nejakej témy, ako aj o spôsobe zabezpečenia vyváženosti a rôznorodosti politických názorov v programe. Divákovi programu sa vždy môže javiť, že moderátor programu mohol ísť pri jednotlivých otvorených témach do väčšej hĺbky, alebo že mal svojimi reakciami viac oponovať voči vyjadreniam hostí programu, avšak odlišná predstava o spôsobe, hĺbke a dôkladnosti spracovania nejakej témy ešte automaticky neznamena, že prišlo k porušeniu zákonnej povinnosti objektivity.

* * *

Posudzovaný program a uplatnenie vyššie uvedených východísk na predmetný prípad:

Pri posudzovaní vyváženosti predmetného programu a otázky, či vysielateľ zabezpečil dostatočnú vyváženosť programu, je vždy potrebné zohľadniť **účel zákonnej povinnosti objektívnosti**. Z judikatúry vyplýva, že jedným z hlavných účelov zákonnej povinnosti objektívnosti a nestrannosti je ochrana slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014), ochrana nevyhnutných požiadaviek na vedenie informovanej a demokratickej diskusie o veciach verejného záujmu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 4035/14) a ochrana efektívneho fungovania politickej demokracie (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 7 As 23/2010 – 79). Možno teda konštatovať, že jedným z účelov zákonnej povinnosti objektivity a nestrannosti v programoch aktuálnej publicistiky je aj snaha o zachovanie spoločného verejného priestoru pre výmenu názorov na politiku, verejné dianie, správu vecí verejných a záležitosti verejného záujmu, kde by malo zaznieť čo najviac relevantných názorov a argumentov, aby si diváci alebo poslucháči mohli vytvoriť názor na základe pluralitných a rôznorodých informácií.

Z vyššie uvedených východísk a princípov možno vyvodiť, že v prípade, ak je jediným hosťom programu aktuálnej publicistiky predstaviteľ politickej strany, ktorá súťaží s inými politickými stranami v politickej súťaži, kladú sa na moderátora vyššie nároky, a to v tom zmysle, aby svojimi reakciami zabezpečil, aby v programe neodznievali iba názory alebo informácie, podporujúce jednu politickú stranu alebo spoločenskú skupinu, resp. kritizujúce alebo poškodzujúce konkurenčné politické strany alebo spoločenské skupiny s inými názormi, ale aby v programe zazneli aj názory, stanoviská alebo argumenty iných konkurenčných politických strán alebo spoločenských skupín, aby tak bola v programe umožnená slobodná súťaž politických síl v demokratickej spoločnosti. Z povahy vecí vyplýva, že **čím má hosť programu väčší politický vplyv alebo čím má väčší vplyv na verejnú mienku, a teda aj čím väčší vplyv majú vyjadrenia hosta programu na politickú súťaž, tým sa kladú**

na moderátora programu vyššie nároky a vyžaduje sa tým intenzívnejšie vyvažovanie vyjadrení takéhoto hosta, pretože názory, stanoviská a informácie prezentované takýmto hosťom majú potenciál intenzívne ovplyvniť tvorbu názorov verejnosti, verejnú mienku, chod vecí verejných alebo intenzívne zasiahnuť do politickej súťaže.

Pokiaľ ide o predmetný program, možno však tiež konštatovať, že **hoci sa politológovia alebo politickí komentátori** v postavení hostí programu aktuálnej publicistiky **priamo nezúčastňujú politickej súťaže** medzi politickými stranami alebo politickými tábormi (napr. vládnu koalíciu a opozíciu), **môžu verejnú mienku a následne aj politickú súťaž ovplyvniť svojimi hodnoteniami, ktoré vyznievajú v prospech alebo v neprospech niektorej zo strán politickej súťaže**, resp. politického sporu.

Pri odpovedaní na otázku, či je potrebné regulovať diskusie s politológmi alebo politickými komentátormi na témy aktuálneho politického diania a zabezpečovať ich objektívnosti a vyváženosť, a na otázku, v akej intenzite je potrebné takéto diskusie regulovať na účely zabezpečenia ich vyváženosti, je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že najmä pri opakujúcom sa vysielaní politických hodnotení v prospech niektorej zo strán politického sporu (napr. niektorej politickej strany alebo niektorého politického tábora – vládnej koalície či opozície) môže mať takéto vysielanie výrazný vplyv na verejnú mienku, môže ovplyvniť vnímanie politických strán verejnosťou a následne ovplyvniť aj politickú súťaž medzi politickými stranami, a to v prospech alebo v neprospech niektorej z politických strán alebo politických táborov.

Neregulovanie objektívnosti, nestrannosti a vyváženosti diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi z dôvodu akceptovania argumentácie, že hodnotenia politológov sú odborné a nie politické, by mohlo viesť k situácii, kedy by bol vysielateľom neustále pozývaný ten istý politológ alebo iba jedna skupina politológov s vyhranenými názormi na politické dianie, ktorí by neustále prezentovali jednostranne zamerané hodnotenia, ktoré by boli negatívne alebo pozitívne vo vzťahu k niektorým stranám alebo táborom politického sporu. Takýto stav by viedol k neprijateľnému dôsledku z hľadiska zabezpečenia vyváženosti programov aktuálnej publicistiky, viedol by k ovplyvneniu verejnej mienky v prospech alebo v neprospech niektorej zo strán alebo táborov politického sporu a viedol by k získaniu výhody pre niektorú zo strán alebo niektorý tábor v politickej súťaži, a preto je takýto prístup k uplatňovaniu zákonnej povinnosti objektivity neprijateľný.

Argumentácia, že diskusie s politológmi nie je možné obsahovo regulovať z hľadiska dodržiavania objektívnosti, nestrannosti a vyváženosti, a to z dôvodu, že politológovia vyjadrujú svoje odborné názory, je neprijateľná aj preto, že nie je možné zaručiť, že politológ v diskusii nevysloví názory alebo tvrdenia, ktoré by mohli ohroziť ústavné záujmy uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Ako vyplýva z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 307/2014, účelom povinnosti objektivity je ochrana ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR.

Treba zohľadniť skutočnosť, že aj politológovia môžu mať rôzne politické inklinácie, môžu mať rôzne záujmy, hodnoty, rôznu profesijnú minulosť, môžu byť prepojení s politickými stranami formálnymi alebo neformálnymi väzbami – nemožno ich teda *a priori* považovať za absolútne nestranných odborníkov, ktorí „exaktne“ hodnotia politickú situáciu bez toho, aby do svojho hodnotenia vnášali svoje hodnoty a záujmy, pretože hodnotenie politickej situácie a udalostí je síce predmetom spoločenských vied (napr. politológie), ale nejde o exaktnú vedu, metódami ktorej by bolo možné dosiahnuť absolútne objektívne a ničím neskreslené hodnotenie politickej situácie. Argument, že politológovia prezentujú iba svoje odborné hodnotenia politickej situácie, resp. hodnotenia, ktoré vychádzajú z ich odbornej kvalifikácie ako politológov alebo politických komentátorov, nie je teda relevantný, pretože hodnotenia politickej situácie zo svojej podstaty nie sú exaktnou a merateľnou myšlienkovou operáciou, ale ide o hodnotiace úsudky, ktoré vychádzajú z hodnôt, postojov a skúseností každého takéhoto hosta programu. Výsledné hodnotenie konkrétnej politickej situácie alebo politickej udalosti sa teda môže výrazne líšiť v závislosti od hodnôt, postojov a skúseností toho-ktorého hosta programu.

Ak by obsah diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi nebol regulovaný z hľadiska dodržiavania objektívnosti, nestrannosti a vyváženosti, mohlo by dochádzať **k zneužívaniu vysielacieho času** v programoch aktuálnej publicistiky na prezentovanie jednostranných hodnotení **v prospech alebo neprospech niektorej zo strán** alebo táborov politického sporu. Ako bolo už uvedené vyššie, podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 účelom ustanovenia o povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programov „...je vytvorenie priestoru pre diskusiu o otázkach, ktoré sú predmetom verejného záujmu, pri súčasnom **zamedzení zneužitia vysielacieho času** v spravodajských a politicko-publicistických programoch na prezentovanie jednostranne zameraných informácií.“

Ako vyplýva z vyššie citovanej judikatúry, je potrebné zohľadniť aj povahu programov aktuálnej publicistiky, pri ktorých je pri posudzovaní objektívnosti a vyváženosti potrebné uplatňovať **väčšiu mieru tolerancie** v porovnaní so spravodajskými programami. Z redakčnej slobody vysielateľa vyplýva, že nie je v právomoci Rady autoritatívne určovať, akým konkrétnym spôsobom mal moderátor programu reagovať na vyjadrenia hosťa programu, ani nie je v právomoci Rady určovať, aký presný počet iných stanovísk, názorov či pohľadov mal vysielateľ či moderátor programu sprostredkovať alebo akým konkrétnym spôsobom ich mal sprostredkovať.

Nie je teda v právomoci Rady poskytnúť vysielateľovi presnú inštrukciu, ako mal vyváženosť diskusného príspevku zabezpečiť, ale ako príklad možno uviesť, že vysielateľ mohol odvysielat zostrih vyjadrenia nejakého aktéra politického zápasu k téme, ktorá by následne bola predmetom hodnotenia hosťa programu (politológa), alebo samotný moderátor mohol do svojej otázky zahrnúť stanovisko určitého aktéra politického zápasu k diskutovanej téme, a vyzvať hosťa programu, aby poskytol svoje hodnotenie tohto stanoviska, alebo mohol moderátor položiť hosťovi programu otázku, ktorá by mala polemický, kritický či spochybňujúci charakter vo vzťahu k názoru zastávanému hosťom programu, alebo mohol moderátor takéto stanovisko aktéra politického zápasu k diskutovanej téme zahrnúť do doplňujúcej otázky pre hosťa programu.

Možno konštatovať, že otázky, ktorými sa moderátor pýta iba to, čo si hosť programu o nejakej téme, situácii alebo udalosti myslí, by nemali byť zo strany moderátora programu vylúčené, avšak **v prípade, že hosť programu (napr. politológ) negatívne alebo pozitívne hodnotí niektorú zo strán politického sporu, a tak môže ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž, tak by moderátor mal nejakým spôsobom zabezpečiť pluralitu, resp. rôznorodosť politických názorov v programe.** To samozrejme neznamená, že každé negatívne hodnotenie musí moderátor vyvážiť nejakým pozitívnym názorom alebo že každé pozitívne hodnotenie musí moderátor vyvážiť nejakým negatívnym názorom. V takom prípade by išlo o nežiadúce mechanické vyvažovanie.

Možno konštatovať, že keďže je veľmi ťažké presne stanoviť potrebnú mieru vyvažovania vyjadrení hosťa programu alebo presne stanoviť potrebný počet vyvažujúcich reakcií, resp. iných relevantných názorov, ktoré by mali odznieť v konkrétnom programe, v záujme zachovania redakčnej slobody a slobody prejavu vysielateľa je potrebné rešpektovať **istú mieru voľnej úvahy vysielateľa pri zabezpečovaní vyváženosti a rôznorodosti, resp. názorovej plurality programu.**

Všetky vyššie uvedené východiská boli zohľadnené v rozhodnutiach Rady č. RL/23/2025 a RL/24/2025, ktorými regulátor uložil dotknutým vysielateľom (C.E.N. s.r.o., resp. MAC TV s.r.o.) sankciu – upozornenie na porušenie zákona za nezabezpečenie objektívnosti a nestrannosti programu, v ktorom ako jediný hosť vystupoval práve politológ komentujúci aktuálnu vnútropolitickú situáciu.

* * *

Na základe vyššie uvedených východísk posudzovania diskusných programov aktuálnej publicistiky, ktorých hosťami sú politológovia alebo politickí komentátori, možno konštatovať, že pri posudzovaní, či bola v konkrétnom programe dodržaná zákonná povinnosť objektívnosti a nestrannosti, resp.

vyváženosti **je v prvom rade potrebné skúmať**, či hosť v programe vyslovil tvrdenia alebo hodnotenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž v prospech alebo neprospech niektorej zo strán politického sporu alebo politického tábora, alebo či vyslovil vyjadrenia, ktoré by pri ich jednostrannosti mohli znamenať ohrozenie ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR (t. j. práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, verejného zdravia a mravnosti). Ak by totiž vyjadrenia, tvrdenia a hodnotenia, ktoré hosť vyslovil v programe, nemali potenciál ovplyvniť politickú súťaž ani by nemali potenciál ohroziť ústavné záujmy uvedené v článku 26 ods. 4 Ústavy SR, skutočnosť, že otázky moderátora obsahovali iba dopyt na názor hosta na nejakú tému, situáciu alebo udalosť, by nebola v rozpore s účelom zákonnej povinnosti objektívnosti, pretože jej účelom je práve ochrana slobodnej súťaže politických síl a ochrana ústavných záujmov.

Z vyššie uvedeného prepisu skutkového stavu vyplýva, že hosť uviedol v predmetnom programe okrem iného nasledujúce vyjadrenia:

„Úprimne povedané, ja sledujem politiku pravidelne, ale treba povedať, že keby ste sa ma opýtali na názov nejakej kauzy, Súmrak, Dobytčár a neviem ešte ako sa všetky volajú, tak mám v tom mišmaš. Možnože aj preto, že ma to až tak veľmi nezaujíma. Je to skôr tá trestnoprávna rovina. Je mi úplne jasné, že kto nám tu vládne, a že čo majú za ušami a že hľadajú spôsoby, ako sa z toho vyvinúť, respektíve ako sa dostať spod podozrenia, spod obvinenia alebo spod obžaloby“.
(časový kód záznamu o cca 12:40:25 hod.)

...

„Takže na jednej strane si teda vieme predstaviť, že aký prístup politické strany volia, že volíme si nejakého človeka, ktorý všetky naše kauzy pozná a je schopný na to, aby ich niekde zahladil, aby ich niekde podkopal pod zem alebo pod koberec, aby ich nikto nevidel. Alebo by to mohol byť, mohla by to byť skutočne nejaká osobnosť, právnik, ktorý naozaj je, má natoľko tú charizmu, nielen prirodzenú, ale aj tú odbornú, že by mohol túto funkciu vykonávať a mohol by byť dokonca podporený aj opozičnými stranami. Lebo ja sa skutočne obávam toho, že pokiaľ to bude zase nejaký taký, tento nám pôjde po ruke a tento bude, tento urobí všetko, čo mu povieme, že budeme opäť žiť v dobe, teda ak v nej ešte nežijeme, o ktorej kedysi Andrej Kiska ako vtedajší prezident povedal, že žijeme v mafiánskom štáte“.
(časový kód záznamu o cca 12:42:44 hod.)

...

Treba povedať, že v tomto štáte ma už nič neprekvapí a to, ako si napríklad vyberá pán Huliak ľudí okolo seba, alebo ako si povyberá pani Šimkovičová ľudí do rozličných úradov a inštitúcií svedčí o tom, že ani vzdelanie, ani skúsenosť, ani nejaká schopnosť kritického myslenia nie sú tie najväčšie predpoklady na to, aby ste vykonávali verejnú funkciu, ale v plnej miere lojalita. Bez ohľadu na to, skutočne bez ohľadu na to, aké máte vzdelanie, či ten rozum používate okrem toho, že čo si dáte na raňajky aj na nejaké vznešenejšie uvažovania. Takže to, že súčasná vládna koalícia sa snaží ovplyvniť, ovládnuť Slovenskú televíziu a rozhlas, dúfam, že som povedal to meno, ten názov dobre, to ma neprekvapuje, takže nemôže ma ani prekvapiť také jedno meno v orgáne, ktorý bude ako keby pozeráť na prsty novému riaditeľovi“.
(časový kód záznamu o cca 12:43:55 hod.)

...

„Takže v každom prípade aj to, ako sa správal pán Kaliňák po tom, ako ktosi objavil, že v jeho majetkovom priznaní, respektíve v majetkovom priznaní jeho manželky nie je všetko v poriadku. To, ako úplne presvedčivo tvrdí celému svetu, že vlastne áno, zákon porušil vedome. Odvoláva sa síce na nejaké vznešenejšie princípy, ale treba povedať, že tu platí nejaký zákon, tu platí nejaká zákonnosť a my by sme všetci, vy, ja, všetci ostatní mali, mali byť pod zákonom, nie nad zákonom. A to, ako sa snažia teraz revanšovať sa v úvodzovkách pani Remišovej, to svedčí len o tom, že tu ktosi je nad zákonom a nepripustí diskusiu, pretože on nechce, aby plebs rozhodoval o ňom samom“.
(časový kód záznamu o cca 12:45:26 hod.)

...

„No oni odvolali už pani Kolíkovú... a potom tam bol ešte pán Šipoš, ak sa nemýlim, ten bol tiež odvolaný a nakoniec odvolali aj podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky pána Šimečku. Takže oni keď

sa rozhodnú, tak sa nepozerajú na to, že či je moc vyvážená v parlamente, ale pozerajú sa na svoje záujmy. A vyzerá to tak, že takýmto spôsobom sa pani Remišovej chcú v úvodzovkách revanšovať za to, že si dovolila oznámiť svetu, že to majetkové priznanie, že tá vec, na ktorú sa pýtajú novinári, v majetkovom priznaní uvedená nie je“.
(časový kód záznamu o cca 12:47:23 hod.)

Ako je z uvedených citácií zrejmé, v posudzovanom programe odznela kritika vládnej koalície (najmä strany Smer-SD), jej predstaviteľov, ich spôsobov riadenia štátu a celkovo pomerov v štáte pod ich vedením. Host sa kriticky vyjadroval ohľadne charakteru vládnucej elity a jej snahe „vyviníť sa“ a „dostať sa spod obvinení a obžalôb“. Host sa v súvislosti s vládnucou elitou a jej údajnou snahou o výmenu generálneho prokurátora vyjadril, že možno už žijeme v „mafiánskom štáte“. Prezentovaná bola kritika koalície v súvislosti s parlamentným fungovaním a odvolávaním opozičných predstaviteľov z funkcií v rámci parlamentu. V programe tiež zaznela kritika personálnej politiky koalície, ktorá uprednostňuje lojalitu nad schopnosťami, skúsenosťami a múdrosťou. Z vládnych predstaviteľov bol negatívne prezentovaný najmä minister R. Kaliňák v súvislosti so spôsobom vlastnej obhajoby v prípade nepriznania nehnuteľnosti v Chorvátsku („stavia sa nad zákon a nechce, aby o ňom rozhodoval plebs“). Host sa tiež vyjadroval o „revanši“ voči V. Remišovej a snahe koalície finančne ju „zdevastovať“.

Je potrebné konštatovať, že úlohou Rady nie je posudzovať opodstatnenosť hodnotení hosta programu. Ak by aj boli hodnotenia hosta programu opodstatnené, pre existenciu povinnosti vysielateľa zabezpečiť názorovú pluralitu, vyváženosť a rôznorodosť programu je podstatná skutočnosť, či išlo o vyjadrenia a hodnotenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne aj politickú súťaž, alebo ktoré mali potenciál ohroziť ochranu ústavných záujmov uvedených v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Ako však bolo uvedené vyššie, je potrebné sa vyhnúť uplatňovaniu mechanickej vyváženosti, a teda takému vyvažovaniu vyjadrení hosta programu, ktoré by viedlo k skresleniu objektívneho obrazu reality, k relativizácii a spochybňovaniu všeobecne uznávaných faktov alebo k podpore pozícií, ktoré sú v rozpore so všeobecne uznávanými hodnotami.

Vzhľadom na vyššie citované vyjadrenia hosta programu, ktoré výrazne negatívne hodnotili konkrétnych aktérov prebiehajúcej politickej súťaže, resp. prebiehajúceho politického zápasu či sporu (vládnej koalície ako celku, ministrov R. Huliaka, M. Šimkovičovu a R. Kaliňáka) možno konštatovať, že išlo o vyjadrenia, ktoré mali potenciál ovplyvniť verejnú mienku a následne ovplyvniť aj politickú súťaž, a preto v predmetnom programe bolo potrebné zabezpečiť názorovú pluralitu a nejakým spôsobom prezentovať alebo sprostredkovať aj stanovisko alebo názor aktérov politickej súťaže, na adresu ktorých sa host programu kriticky vyjadril.

V kontexte odvysielaných negatívne a kriticky ladených vyjadrení hosta voči vládnej koalícii a jej predstaviteľom sa Kancelária Rady zaoberala otázkou, do akej miery moderátor vyvažoval diskusiu, resp. či a do akej miery sprostredkoval v programe stanovisko dotknutej strany.

Na jednej strane možno konštatovať, že moderátor sprostredkoval stanovisko dotknutej strany v úvodnej téme diskusie týkajúcej sa budúcnosti generálneho prokurátora M. Žilinku, kde moderátor na prezentovanú špekulatívnu informáciu, že M. Žilinka by mohol odísť na ústavný súd, uviedol, že M. Žilinka to odmietol. Oponoval tiež hostovi pri jeho kritike renty pre generálneho prokurátora, ktorú R. Štefančík považuje za účelovú. Moderátor prezentoval stanovisko Matúša Šutaja Eštoka, ktorý rentu odôvodnil širším zámerom zaviesť výsluhové dôchodky prokurátorom. Na reakciu hosta, že na výsluhové dôchodky sa chodí po 20 odpracovaných rokoch, nie po štyroch rokoch funkčného obdobia, moderátor reagoval otázkou: „No ale nie je koniec koncov ako možno také spravodlivé? Lebo v podstate, ak niekto ide do funkcie generálneho prokurátora, tak musí mať minimálne tú 20 ročnú prax, tuším. Čiže tak odpracoval dvadsať rokov, dostal sa na najvyššiu pozíciu v rámci prokuratúry, tak nie je predsa len...?“

Pri ostatných témach však už Kancelária Rady stanovisko dotknutej strany (predstavitel'ov vládnej koalície) nezaznamenala.

Na druhej strane, najvýraznejšie sa podľa názoru Kancelárie absencia stanoviska dotknutej strany javila pri téme sporu Kaliňák vs. Remišová, kde sa R. Štefančík jasne postavil na stranu V. Remišovej a kritizoval R. Kaliňáka, resp. koalíciu, za snahu o „revanš“, a to, že bola „takýmto devastačným spôsobom postihnutá opozičná poslankyňa, ktorá si dovolila upozorniť na nejaké nezrovnalosti v majetkovom priznaní ministra“. R. Štefančík explicitne uviedol, že sa mu „nevidí, že ona niečo prezradila“. Celkovo možno v súvislosti s prácou moderátora konštatovať, že jeho otázky boli formulované tak, že obsahovali viac-menej iba dopyt na názor hosťa na nejakú tému, situáciu, udalosť alebo osobu, neobsahovali stanovisko alebo hodnotenie dotknutej strany, resp. iné stanovisko alebo hodnotenie.

Z vyššie uvedeného prepisu skutkového stavu vyplýva, že otázky položené moderátorom programu hosťovi programu v súvislosti s vyššie uvedenými spornými vyjadreniami zneli takto:

Moderátor: „Ako by to mohla verejnosť, voliči vnímať práve buď jedno, alebo druhé meno vo vzťahu k všetkým tým veciam, ktoré sa okolo nich udiali?“ (v súvislosti s možnou kandidatúrou D. Lindtnera alebo M. Paru na pozíciu generálneho prokurátora).

...

Moderátor: „Keď ste aj spomínali Davida Lindtnera, tak on je aj novým členom Rady STVR. Prekvapilo vás to?“

...

Moderátor: „Podíme teraz rozprávať o parlamente. Majú odvolávať poslanci Roberta Kaliňáka. Myslíte si, že táto schôdza, alebo toto odvolávanie vôbec bude otvorené? Ten dôvod je tá nepriznaná nehnuteľnosť v Chorvátsku“

...

Moderátor: „Robert Kaliňák tvrdí, že tú informáciu mala prezradiť práve pani Remišová, ktorá je predsedníčka parlamentného výboru pre nezlučiteľnosť funkcií. Chcú ju preto aj odvolať. Toto asi možno prejde, nie, keďže majú väčšinu...“

...

Moderátor: „No ona by v podstate mala dostať aj pokutu. Žiadajú, aby prišla o 12 mesačných plátov, čo by malo byť približne nejak okolo 80000 eur. Takúto pokutu už niekto v minulosti, možno ak si pamätáte, dostal takúto vysokú?“

Z formulácie a obsahu týchto otázok vyplýva, že vysielateľ, resp. moderátor počas diskusie **nesprostredkovali v súvislosti s kritickými vyjadreniami R. Štefančíka žiadne stanovisko aktéra politickej súťaže, resp. politického sporu, na adresu ktorého sa hosť programu kriticky vyjadril**, pričom otázky moderátora boli iba všeobecné a formulované tak, že obsahovali iba dopyt moderátora na názor hosťa na nejakú tému, situáciu alebo udalosť. Moderátor rovnako hosťovi programu po vyslovení jeho hodnotenia následne nepoložil žiadnu doplňujúcu otázku, ktorá by v sebe obsahovala iné stanovisko alebo iné hodnotenie, napríklad stanovisko aktéra politickej súťaže alebo sporu, na adresu ktorého sa hosť programu vyjadril, ani nebolo stanovisko tohto aktéra politického sporu v programe sprostredkované iným spôsobom.

* * *

Účastník konania zaslal svoje vyjadrenie k oznámeniu o začatí správneho konania, ktoré bolo Rade doručené dňa 13. 8. 2025, a v ktorom okrem iného uviedol, cit.:

„... nestrannosť a objektívnosť vysielaného programu je potrebné posudzovať v širšom ponímaní, a to individuálne pre každý program z pohľadu druhu programu a jeho dramaturgie a zároveň v kontexte s obsahom vysielania celej televíznej programovej služby. Uvedený záver platí osobitne pri kontinuálnej sa vyvíjajúcich udalostiach zásadného významu, na ktoré programová služba reaguje neustálym

vysielaním relácií a reportáží na danú tému. Podľa druhu programu je daná téma opakovane spracúvaná rôznym spôsobom a z rôznych pohľadov, pričom pri posudzovaní objektívnosti a vyváženosti vysielania je potrebné vziať do úvahy všetky vysielania posudzovaného programu ako aj všetky programy vysielané televíznou programovou službou spoločne. V prípade zásadných a kontinuálne sa vyvíjajúcich tém nie je ani reálne možné v každom samostatnom programe a v každom jednotlivom prípade zabezpečiť vyvažovanie názorov moderátorom, ktorý nemôže nahrádzať kvalifikovaného oponenta. Pri posudzovaní objektívnosti a nestrannosti je nevyhnutné posúdiť nielen obsah vyjadrení hostí, ale tiež formu (formát) programu, osoby hostí a diskutované témy. Iba v prípade komplexného posúdenia všetkých uvedených skutočností je možné vyvodiť záver, či zo strany vysielateľa došlo alebo nedošlo k porušeniu povinnosti podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. Samotná dramaturgia programu je determinujúca pre spôsob moderovania programu, pričom je vo výlučnej kompetencii tvorcov programu, aký model zvolia“.

Hoci s poslednou uvedenou vetou účastníka konania sa Kancelária Rady v plnom rozsahu stotožňuje, pričom Rada vo svojej rozhodovacej praxi kladie náležitý dôraz na redakčnú slobodu a nezávislosť vysielateľov, v nijakom prípade nemožno súhlasiť s tvrdením účastníka konania, podľa ktorého sa má objektívnosť a nestrannosť posudzovať „v kontexte s obsahom vysielania celej televíznej programovej služby“. Toto konštatovanie je v jednoznačnom rozpore so znením príslušného ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z., podľa ktorého je potrebné „zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských **programov** a **programov** aktuálnej publicistiky“. Naopak, pokiaľ ide o zabezpečenie všestranosti informácií a názorovej plurality vo vysielaní, v súlade so znením ustanovenia § 25 písm. a) zákona č. 264/2022 Z. z. je potrebné prihliadať na programovú službu ako celok, a to aj mimo kontextu spravodajstva a publicistiky. Z uvedeného je preto zrejmé, že účastník konania si zamieňa dve rôzne zákonné povinnosti stanovené v uvedenom § 25 zákona č. 264/2022 Z. z. Vzhľadom na uvedené je potrebné odmietnuť aj súvisiacu argumentáciu účastníka konania, podľa ktorého „k samotnému obsahu vyjadrení hosta programu Vysielateľ uvádza, že každé z jeho vyjadrení uvedených v oznámení Rady zo dňa 04.06.2025 vyznieva kriticky voči vládnej koalícii. Intenzita kritiky, ani hosťom programu použité výrazové prostriedky, však nie sú tak závažné a nevykazujú tak zásadnú mieru intenzity zásahu do práv subjektov, voči ktorým kritika smeruje, že by bolo nutné vyjadrenia hosta programu akokoľvek vyvažovať moderátorom. Každé z vyjadrení hosta programu sa týka tém, ktoré bolí programovou službou TA3 opakovane vysielané v rôznych spôsoboch spracovania. Divákovi sú notoricky známe vyjadrenia a reakcie dotknutých politikov k jednotlivým kauzám, pričom vyjadrenia hosta programu k nim neprinášajú nič nové, len komentár (stanovisko) hosta programu“. Zároveň je potrebné poukázať na to, že ak sa účastník konania rozhodol zvoliť „formát, ktorý nezahŕňa aktívnu úlohu moderátora vyvracať (ale ani potvrdzovať) prezentované názory hostí“, bolo jeho zákonnou povinnosťou zabezpečiť vyváženosť programu iným spôsobom.

Účastník konania vo svojom vyjadrení tiež uviedol:

„Vysielateľ sa domnieva, že jeho právny názor nie je v rozpore so závermi Ústavného súdu SR uvedenými v náleze sp. zn. II. ÚS 307/2014 zo dňa 18. decembra 2014, ani s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžo 33/2013 zo dňa 3. 6. 2014. Vysielateľ poukazuje najmä na skutočnosť, že odvysielaním programu *Téma* dňa 31.03.2025 nemal za cieľ poškodiť na právach názorových a politických oponentov ktoréhokoľvek politického tábora a rovnaký cieľ nesledoval ani hosť programu. Cieľom programu (resp. rozhovoru s hosťom programu) nebolo podporiť alebo kritizovať výlučne jednu politickú stranu, hnutie či skupinu, ale prezentovať názor politológa, ako jeden z možných pohľadov na aktuálne politické dianie. V súlade s vyššie citovaným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, išlo o vytvorenie priestoru na diskusiu, ktorú však Vysielateľ nevníma úzko ako diskusiu moderátora a hosta programu priamo počas vysielania, ale v širšom kontexte ako celospoločenskú diskusiu. Nútené vyvolanie diskusie moderátora programu s hosťom by bolo v rozpore s koncepciou programu a jeho dramaturgickým spracovaním. Navyše, moderátor, ktorý nie je rovnocenným odborným partnerom hosta programu, nevie a nemôže priebežne reagovať na spontánne vyjadrenia hosta, ktoré odznievajú naživo a súčasne program plnohodnotne moderovať. Moderátor programu, pri zachovaní požadovanej profesionality a úrovne programu, nemôže spochybňovať, či naprávať

vyjadrenia hosta v štúdiu vlastnými hodnotiacimi úsudkami a vyvažujúcimi názormi, ani reagovať argumentami neprítomnej „protistrany“. Na takúto diskusiu sa nie je možné zo strany moderátora vopred zodpovedne pripraviť, ani ju vôbec predvídať ako súčasť dramaturgie programu. Podľa názoru Vysielateľa je potrebné chápať prezentované názory súdov v širšom kontexte a posudzovať mieru a intenzitu vyjadrení hosta programu z toho pohľadu, či neprekračujú únosnú mieru z pohľadu platnej legislatívy, či morálnych a etických princípov. V prípade programu Téma vysielaného dňa 31.03.2025 host programu nevybočil z únosnej a tolerovateľnej miery obsahu jeho vyjadrení. Skutočnosť, že vyjadrenia hosta programu vyznievali v prospech alebo neprospech určitého politického tábora, je uplatňovaním princípov demokracie v praxi. Host programu svojimi vyjadreniami nenarušil férovú a slobodnú súťaž politických síl. V kontexte s informačnými a mediálnymi zdrojmi, ktoré majú recipienti k dispozícii a najmä obsahom prijímaných informácií, nie je možné súhlasiť s názorom, že vyjadrenia politológa ako hosta programu a jeho subjektívne názory by mohli akýmkoľvek spôsobom ohroziť férovú politickú súťaž politických síl. Intenzita prejavu hosta programu z pohľadu ovplyvnenia politických názorov divákov programu je minimálna, ak nie nulová.“

K tejto argumentácii účastníka konania je potrebné uviesť, že, ako už bolo uvedené vyššie, aj politológovia môžu mať rôzne politické inklinácie, záujmy, hodnoty alebo môžu byť prepojení s politikou alebo politickými stranami formálnymi alebo neformálnymi väzbami, a preto ich nemožno *a priori* považovať za absolútne nestranných odborníkov, ktorí „exaktne“ hodnotia politickú situáciu bez toho, aby do svojho hodnotenia vnášali svoje hodnoty a záujmy, pretože hodnotenie politickej situácie a udalostí je síce predmetom spoločenských vied (napr. politológie), ale nejde o exaktnú vedu, metódami ktorej by bolo možné dosiahnuť absolútne objektívne a ničím neskreslené hodnotenie politickej situácie a hodnotenia politickej situácie zo svojej podstaty nie sú exaktnou a merateľnou myšlienkovou operáciou, ale ide o hodnotiace úsudky, ktoré vychádzajú z hodnôt, postojov a skúseností každého takéhoto hosta programu. Ak by obsah diskusií s politológmi alebo politickými komentátormi nebol regulovaný z hľadiska dodržiavania objektivity, nestrannosti a vyváženosti, mohlo by dochádzať k zneužívaniu vysielacieho času v programoch aktuálnej publicistiky na prezentovanie jednostranných hodnotení a k ovplyvňovaniu politickej súťaže v prospech alebo neprospech niektorej zo strán alebo táborov politického zápasu. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že cieľ, resp. úmysel vysielateľa, resp. hosta programu je irelevantný, keďže regulátor prihliada výlučne na odvysielaný obsah a jeho súlad či nesúlad s ustanoveniami zákona.

V súvislosti s aktívnou úlohou moderátora pri názorovom vyvažovaní jediného hosta programu účastník konania uviedol, cit.:

„Vysielateľ prezentovaný názor Rady namieta ako v praxi nevykonateľný a obsolentný. Tzv. vyvažovanie programu moderátorom neprináša recipientovi žiadnu pridanú hodnotu a z pohľadu Vysielateľa je rušivým prvkom, ktorým objektívnosť a nestrannosť programu nie je možné dosiahnuť. Ako už Vysielateľ uviedol opakovane vo svojich vyjadreniach adresovaných Rade, recipienta informácií (diváka programu aktuálnej publicistiky) nie je možné chápať ako „nepopísaný list“, ktorý sa prvýkrát stretáva s témou, na ktorú reaguje host programu svojimi názormi. Divákovi programu sú zrejmé princípy spravodlivého a demokratického politického boja a má taktiež vlastný názor na politické dianie. Od programu politickej publicistiky neočakáva neutralitu a vyvažovanie objektivity a nestrannosti moderátorom, ale jasný názor (stanovisko) hosta programu, s ktorým sa divák stotožní, alebo ho odmietne. Divák sám je spôsobilý názory hosta programu vyhodnotiť a konfrontovať s názormi iných osôb vyjadrujúcich sa k danej problematike. Zášah moderátora je žiaduci len v prípade prekročenia zákonných alebo morálnych hraníc, ku ktorému v posudzovanom prípade nedošlo. Podľa Vysielateľa vyjadrenia hosta programu neboli spôsobilé žiadnym spôsobom ohroziť ústavné záujmy uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy SR (t. j. práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejného poriadku, verejného zdravia a mravnosti“.

Aj v tomto prípade je potrebné poznamenať, že uvedené názory účastníka konania predstavujú jeho subjektívne vnímanie, ktoré však odporuje jasne vymedzenej zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť programov aktuálnej publicistiky resp. spravodajských programov. A hoci

Kancelária Rady súhlasí s ďalším tvrdením účastníka konania, podľa ktorého „zákon č. 264/2002 Z. z. neukladá vysielateľovi konkrétny spôsob, ktorým má pluralitu názorov v programe zabezpečiť, kto má jednotlivé názory vyslovovať a prezentovať a aké výrazové prostriedky má k zabezpečeniu plurality názorov používať. Rovnako uvedený zákon ani nezakazuje vysielateľovi využívanie konkrétneho spôsobu alebo formy dramaturgického spracovania programu a nestanovuje, nakoľko aktívna (či pasívna) má byť v programe úloha moderátora“, uvedené neznamena, že redakčná sloboda zbavuje vysielateľa zodpovednosti za obsah vysielania a možné porušenie povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť programu. Možno konštatovať, že zo zákonnej povinnosti objektivnosti a nestrannosti skutočne nemožno vyvodiť, že vysielateľ je v diskusnom programe aktuálnej publicistiky vždy povinný sprostredkovať iný názor alebo stanovisko ku každému konkrétnemu kritickému vyjadreniu zo strany hosta programu na adresu inej osoby, napr. na adresu nejakého aktéra politickej súťaže. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže napríklad postačovať aj sprostredkovanie stanoviska aktéra politickej súťaže k širšej téme, ktorá je predmetom diskusie s hosťom programu. Nie je teda možné konštatovať, že v diskusnom programe aktuálnej publicistiky musí byť vždy sprostredkovaný názor alebo stanovisko aktéra politickej súťaže ku každému hodnoteniu hosta programu na adresu tohto aktéra – takéto poňatie vyváženosti by bolo príliš mechanické a mohlo by predstavovať príliš veľké a neprimerané bremeno kladené na vysielateľa, čo by mohlo neprimerane zasahovať do slobody prejavu vysielateľa a jeho práva na šírenie informácií. Pre vyslovenie porušenia povinnosti objektivnosti, nestrannosti a vyváženosti je však rozhodujúca tá skutočnosť, či v predmetnom programe bolo alebo nebolo – akoukoľvek formou – sprostredkované stanovisko alebo názor dotknutého aktéra politickej súťaže, vrátane stanoviska k niektorej zo širších tém, ktoré boli predmetom diskusie s hosťom programu.

Vysielateľ ďalej uvádza, že „program *Téma* je programom aktuálnej publicistiky, pričom hosť programu v ňom prezentuje svoje hodnotiace úsudky a názory na aktuálne politické dianie. Účelom programu aktuálnej publicistiky je politické dianie komentovať a hodnotiť, pričom je zrejmé, že akékoľvek hodnotenie nemôže byť nezaujaté a neutrálne, neprinášajúce žiadny názor. Uvedená skutočnosť je zrejماً i divákovi, ktorý jednoznačne rozoznáva rozdiel medzi spravodajstvom prezentujúcim výlučne fakty a aktuálnou publicistikou prezentujúcou názory. Vysielateľ sa domnieva, že širšie chápanie pojmov *objektivnosť* a *nestrannosť* práve pri programoch aktuálnej publicistiky je plne v súlade s názorom Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré Rada spomína v *Rozhodnutí o sankcii*“.

Práve s ohľadom na judikatúru, podľa ktorej požívajú programy aktuálnej publicistiky vyššiu mieru ochrany pred zásahmi regulátora než spravodajské programy, pristúpila Kancelária Rady k podrobnej analýze obsahu predmetného programu, pričom dospela k názoru, že časť sporného programu (predovšetkým časť venovaná generálnemu prokurátorovi M. Žilinkovi či úvahy o doživotnej rente pre predsedu vlády) plne zodpovedala požiadavkám na zachovanie objektivnosti a nestrannosti programu aktuálnej publicistiky. Dôvodom bola predovšetkým skutočnosť, že v súlade s uvedenou judikatúrou išlo o hodnotiace úsudky vychádzajúce z verejne dobre známych a overiteľných faktov, resp. skutočnosť, že moderátor príslušné výroky hosta korigoval doplňujúcimi informáciami. Naproti tomu, vyššie citované vyjadrenia R. Štefančíka generalizujúce predstaviteľov vládnej koalície („majú za ušami“, „snažia sa vyvinieť“, „revanšujú sa“, resp. opis vymenúvania výlučne lojálnych ľudí, ktorí pôjdu „po ruke“ alebo charakteristika „mafiánskeho štátu“) predstavujú podľa názoru Kancelárie Rady druh vyjadrení, ktoré pri absencii akéhokoľvek vyvažujúceho vyjadrenia či zásahu moderátora vedú k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektivnosť a nestrannosť programu aktuálnej publicistiky.

Účastník konania na záver svojho vyjadrenia uvádza, cit.:

„*Odvysielanie vyjadrení hosta programu nevnímajú ako ohrozenie ich práv ani subjekty priamo dotknuté vyjadreniami hosta programu, nakoľko sa nedomáhali žiadnej nápravy u vysielateľa, ani prostredníctvom orgánov verejnej správy, či súdu. Podľa názoru Vysielateľa nevykazujú vyjadrenia hosta programu žiadny objektívny znak, ktorý by preukazoval možné ohrozenie ústavných princípov uvádzaných vyššie v tomto vyjadrení*“.

V tejto súvislosti je potrebné upozorniť na to, že zmyslom a účelom ustanovení § 25 zákona č. 264/2022 nie je ochrana práv osôb dotknutých odvysielaným obsahom, ale predovšetkým zabezpečenie ochrany práva verejnosti na informácie, ktoré v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (nižšie uvedené rozsudky vo veciach *Manole a iní v. Moldavsko (2009)*, *NIT S.R.L. v. Moldavsko (2022)*, *ATV Zrt v. Maďarsko (2020)* alebo *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo (2013)*) zahŕňa právo na „vyvážené a nezaújaté“ informácie. ESĽP zároveň konštatoval, že obmedzenie slobody prejavu vysielateľa v tejto súvislosti zodpovedá legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“ podľa článku 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Uvedená argumentácia účastníka konania o neexistencii výhrad dotknutých politických subjektov je preto bezpredmetná.

Záverom je potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že účastníkovi konania bola nedávno uložená sankcia v podobnej veci, a to rozhodnutím č. RL/23/2025 z 23. 4. 2025 v súvislosti s tým, „že na programovej službe TA3 dňa 24. 8. 2024 o cca 12:00 hod. odvysielal program *Žurnál*, a v rámci neho príspevok s názvom *Politológ o rozhodnutiach koalície*, ktorý obsahoval kritické vyjadrenia politológa Samuela Abraháma na adresu vládnej koalície a politikov vládnej koalície, a to bez odvysielania iných relevantných názorov či relevantných stanovísk alebo protiargumentov, pričom moderátorka tieto vyjadrenia a názory dostatočným spôsobom nevyvažovala, čím prišlo k nezabezpečeniu objektívnosti a nestrannosti spravodajského programu“. Ako však vyplýva z vyjadrenia účastníka konania, toto rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 17. 7. 2025, čiže až po odvysielaní programu, ktorý je predmetom prejednávanej veci, a preto pripomienky Rady pri príprave predmetného programu nemohol zohľadniť. S prihliadnutím na nefinančný a minimálny invazívny charakter navrhovanej sankcie – upozornenie na porušenie zákona, však uvedená skutočnosť nie je v prejednávanej veci relevantná.

* * *

Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že problematickou otázkou v predmetnom programe nebola samotná skutočnosť, že otázky moderátora položené hosťovi programu obsahovali iba dopyt na názor hosta na nejakú tému, situáciu alebo udalosť a následne mu moderátor nechal úplne voľný priestor na vyslovenie jeho hodnotenia, ale problematickou bola predovšetkým skutočnosť, že v predmetnom programe odznali **kritické vyjadrenia a hodnotenia hosta programu vyznievajúce v neprospech určitých aktérov politickej súťaže**, ktoré mohli mať vplyv na verejnú mienku a následne aj na politickú súťaž, **pričom vo väčšine prípadov nebolo sprostredkované stanovisko ani jedného aktéra politickej súťaže, resp. politického zápasu, na adresu ktorého sa hosť programu vyjadril, a to nielen prostredníctvom otázok alebo reakcií moderátora, ale ani iným spôsobom**, a tým nebola zabezpečená pluralita, vyváženosť a rôznorodosť názorov v programe. Napriek tomu, že predmetný program *Téma (Týždeň v politike: Fakty a súvislosti)* je svojou povahou programom aktuálnej publicistiky, na ktorú sa v zmysle vyššie uvedenej judikatúry nevzťahujú požiadavky na objektívnosť a vyváženosť v tak intenzívnej a prísnej miere, ako na príspevky, ktoré sú svojou povahou spravodajské, a kde je potrebné rešpektovať väčšiu mieru redakčnej slobody vysielateľa, predmetný program vzhľadom na to, že v ňom nebolo nijakým spôsobom sprostredkované stanovisko väčšiny aktérov politickej súťaže, na adresu ktorých sa hosť programu kriticky vyjadril, nesplnil ani menej prísne požiadavky kladené na programy takejto povahy.

So zreteľom na všetky vyššie uvedené východiská a závery možno konštatovať, že odvysielaním programu *Téma (Týždeň v politike: Fakty a súvislosti)* na programovej službe TA3 dňa 31. 3. 2025 o cca 12:31 hod. došlo zo strany účastníka konania **k porušeniu povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu podľa § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z.**

* * *

K posúdeniu ústavnosti obmedzenia slobody prejavu vysielateľa a k aplikácii ústavného testu proporcionality pri obmedzení slobody prejavu možno uviesť, že sloboda prejavu, zakotvená v čl. 26 Ústavy SR, patrí medzi základné politické práva v právnom poriadku každej demokratickej spoločnosti.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR „Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.“. Podľa čl. 26 ods. 2 Ústavy SR „Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.“.

Avšak sloboda prejavu nie je bez hraníc, t. j. nemá absolútny charakter. Ústava SR v čl. 26 ods. 4 ustanovuje možnosť obmedzenia slobody prejavu a práva na vyhľadávanie a šírenie informácií, a to nasledovne: „Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.“. V prípade vzájomného konfliktu ústavou garantovaných práv Ústavný súd SR vo svojej doterajšej judikatúre už viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07).

Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96). Z toho vyplýva, že sloboda prejavu je garantovaná len do tej miery, pokiaľ v neprimeranom rozsahu nezasahuje do základných práv a slobôd a právom chránených záujmov iných, prípadne do iných záujmov chránených právnym poriadkom krajiny. V takých prípadoch je nutné hovoriť o jej obmedzení a výnimkách, kedy je potrebné zasiahnuť do slobody prejavu.

Z citovaného ustanovenia Ústavy SR vyplýva, že slobodu prejavu je možné obmedziť na základe kumulatívneho splnenia troch podmienok. Obmedzenie slobody prejavu musí

- vyplývať zo zákona (požiadavka legality),
- sledovať legitímny cieľ (požiadavka legitimacy), ktorý vyplýva z ustanovenia čl. 26 ods. 4 Ústavy SR,
- byť nevyhnutné v demokratickej spoločnosti (požiadavka proporcionality).

Ústava SR za legitímny cieľ obmedzenia slobody prejavu považuje ochranu **práv a slobôd iných**, bezpečnosť štátu, verejného poriadku a ochranu verejného zdravia, mravnosti. Z uvedeného vyplýva, že obmedzenie slobody prejavu je možné z dôvodu ochrany verejného záujmu, ako aj ochrany individuálnych záujmov.

Ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. predstavuje zákonné obmedzenie slobody prejavu.

Vzhľadom na mienkotvorný charakter médií, a to najmä spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky, je nanajvýš oprávnená zákonná požiadavka, aby bolo divákom, ako pasívnym recipientom informácií, umožnené prijímať objektívne informácie podané nestranným spôsobom, spomedzi ktorých si môžu vybrať a utvoriť si pre danú otázku svoj vlastný názor. Význam zákonnej povinnosti zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť v rámci spravodajského programu a cieľ zákonného obmedzenia slobody prejavu je teda treba vidieť v ochrane verejného záujmu a práva verejnosti byť objektívne informovaný s možnosťou utvoriť si na predmetnú tému alebo kauzu vlastný názor. Podmienka legality a legitimacy obmedzenia slobody prejavu je teda naplnená.

Sloboda prejavu a právo na šírenie informácií je zakotvené aj v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Podľa čl. 10 ods. 1 Dohovoru „Každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.“. Legitímne ciele obmedzenia slobody prejavu sú stanovené v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktorý znie: „Výkon týchto

slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.“

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že je legitímne obmedziť slobodu prejavu aj pri zabezpečovaní objektívnosti a nestrannosti spravodajských programov a programov aktuálnej publicistiky. Ako už bolo uvedené vyššie, Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *Manole a iní v. Moldavsko* (rozhodnutie zo 17. 9. 2009) uviedol, že skutočné a účinné uplatňovanie slobody prejavu nezávisí len od povinnosti štátu nezasahovať do slobody prejavu, ale môže od neho vyžadovať, aby prijal pozitívne ochranné opatrenia, pričom vzhľadom na význam slobody prejavu „*štát musí byť konečným garantom plurality*“. V tomto rozhodnutí Európsky súd pre ľudské práva tiež uviedol, že štát má povinnosť zabezpečiť, aby „*verejnosť mala prostredníctvom televízie a rozhlasu prístup k nestranným a presným informáciám a ku škále názorov a komentárov, odrážajúcich okrem iného rôznorodosť politických názorov v krajine*“. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* (rozhodnutie Veľkej komory z 5. 4. 2022) uviedol, že „*ako sa uvádza v odporúčaní Výboru ministrov CM/Rec (2007)2 o pluralite médií a rozmanitosti mediálneho obsahu...*“, „*pluralizmus informácií a rozmanitosť mediálneho obsahu nebudú automaticky zaručené znásobením prostriedkov komunikácie ponúkaných verejnosti*“. Vyžaduje sa zaručenie rozmanitosti celkového obsahu programu, čo najviac odrážajúceho rôznorodosť názorov, s ktorými sa možno stretnúť v spoločnosti, na ktorú sú programy zamerané.“.

Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *NIT S.R.L. v. Moldavsko* uviedol, že účelom sankcie uloženej vysielateľovi bola „*potreba zachovať prístup verejnosti k nestrannému, dôveryhodnému a rozmanitému politickému prejavu prostredníctvom televíznych spravodajských programov*“, pričom „*cieľ zásahu v tomto prípade bol legitímny podľa tretej vety článku 10 ods. 1*“ Dohovoru a zásah tiež „*zodpovedal legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10*“ Dohovoru. Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí vo veci *ATV Zrt v. Maďarsko* (rozhodnutie z 28. 4. 2020) uviedol, že opatrenie obmedzujúce slobodu prejavu vysielateľa „*bolo určené na zabezpečenie práva publika na vyvážené a nezaújaté informovanie o veciach verejného záujmu v spravodajských programoch, a teda sledovalo cieľ „ochrany práv iných“*“. Európsky súd pre ľudské práva taktiež v rozhodnutí vo veci *Animal Defenders International v. Spojené kráľovstvo* (rozhodnutie Veľkej komory z 22. 4. 2013) uviedol, že obmedzenie slobody prejavu s cieľom zachovania nestrannosti vysielania o veciach verejného záujmu „*zodpovedá legitímnemu cieľu ochrany „práv iných“, na ktorý odkazuje druhý odsek článku 10*“ Dohovoru.

Požiadavku proporcionality je potrebné zohľadniť pri výklade a aplikácii konkrétnych zákonných ustanovení v konkrétnom prípade a pri rozhodovaní, či existujúci skutkový stav možno subsumovať pod konkrétne zákonné ustanovenie, a taktiež pri ukladaní sankcie. V súlade s požiadavkou proporcionality je teda potrebné ustanovenie § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. a ďalšie ustanovenia zákona vykladať takým spôsobom, aby to bolo v súlade s ústavným právom na slobodu prejavu a ústavnými podmienkami jeho obmedzenia.

V tomto konkrétnom prípade je sloboda prejavu obmedzená v dôsledku vyvedenia administratívnoprávnej zodpovednosti za porušenie povinnosti vysielateľa zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajského programu, sledujúc legitímny cieľ – ochranu práva verejnosti byť objektívne a nestranne informovaný o veciach verejného záujmu a o spoločensky relevantných témach.

Zohľadniac celkové spracovanie a obsah predmetného programu a skutočnosť, že povinnosť odvysielania alebo sprostredkovania stanoviska politických strán alebo predstaviteľov politických strán v predmetnom príspevku, resp. povinnosť odvysielania iných relevantných názorových východísk či

relevantných protiargumentov nepredstavuje neprimeraný zásah do tvorby a vysielania spravodajstva, a vzhľadom na povahu sankcie, ktorou je upozornenie na porušenie zákona a ktoré nemá ekonomický dopad na účastníka konania, je zásah do slobody prejavu účastníka konania proporcionálny a ústavne prípustný. Sankcia za porušenie ustanovenia § 25 písm. b) zákona č. 264/2022 Z. z. – upozornenie na porušenie zákona – je preto obmedzením práva vysielateľa na slobodu prejavu a šírenie informácií, ktoré je z ústavného hľadiska proporcionálne a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na ochranu práv a slobôd iných.

* * *

Vo všeobecnosti sa skutková podstata správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z. skladá z troch obligatórnych znakov – subjekt, objekt a objektívna stránka. Zákon č. 264/2022 Z. z. na žiadnom mieste neustanovuje povinnosť skúmať, či bol skutok, ktorý je správnym deliktom, spáchaný zavinene, teda úmyselne alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na povahu správnych deliktov podľa zákona č. 264/2022 Z. z., ktoré možno doktrínálne zaradiť do kategórie správnych deliktov právnických osôb a fyzických osôb podnikateľov, resp. v osobitných prípadoch iných správnych deliktov fyzických osôb postihovaných bez ohľadu na zavinenie, možno konštatovať, že administratívnoprávna zodpovednosť deliktuálne zodpovedného subjektu podľa zákona č. 264/2022 Z. z. je objektívnou zodpovednosťou. Zákon č. 264/2022 Z. z. na rozdiel od zákona č. 91/2016 Z. z. o trestnej zodpovednosti právnických osôb a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov neumožňuje Rade pričítať právnickej osobe zavinenie fyzickej osoby, ktorá porušila právnu povinnosť uloženú právnickej osobe (napr. štatutárny orgán). Vzhľadom na absenciu liberačných dôvodov, na základe ktorých by bolo možné zbaviť sa v odôvodnených prípadoch zodpovednosti za správny delikt, možno administratívnoprávnu zodpovednosť podľa zákona č. 264/2022 Z. z. považovať za absolútne objektívnu. Okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu správneho deliktu môžu byť zohľadnené pri ukladaní sankcie.

* * *

ZÁVER:

Na základe uvedených skutočností Kancelária Rady pripravila vyššie uvedený návrh uznesenia.